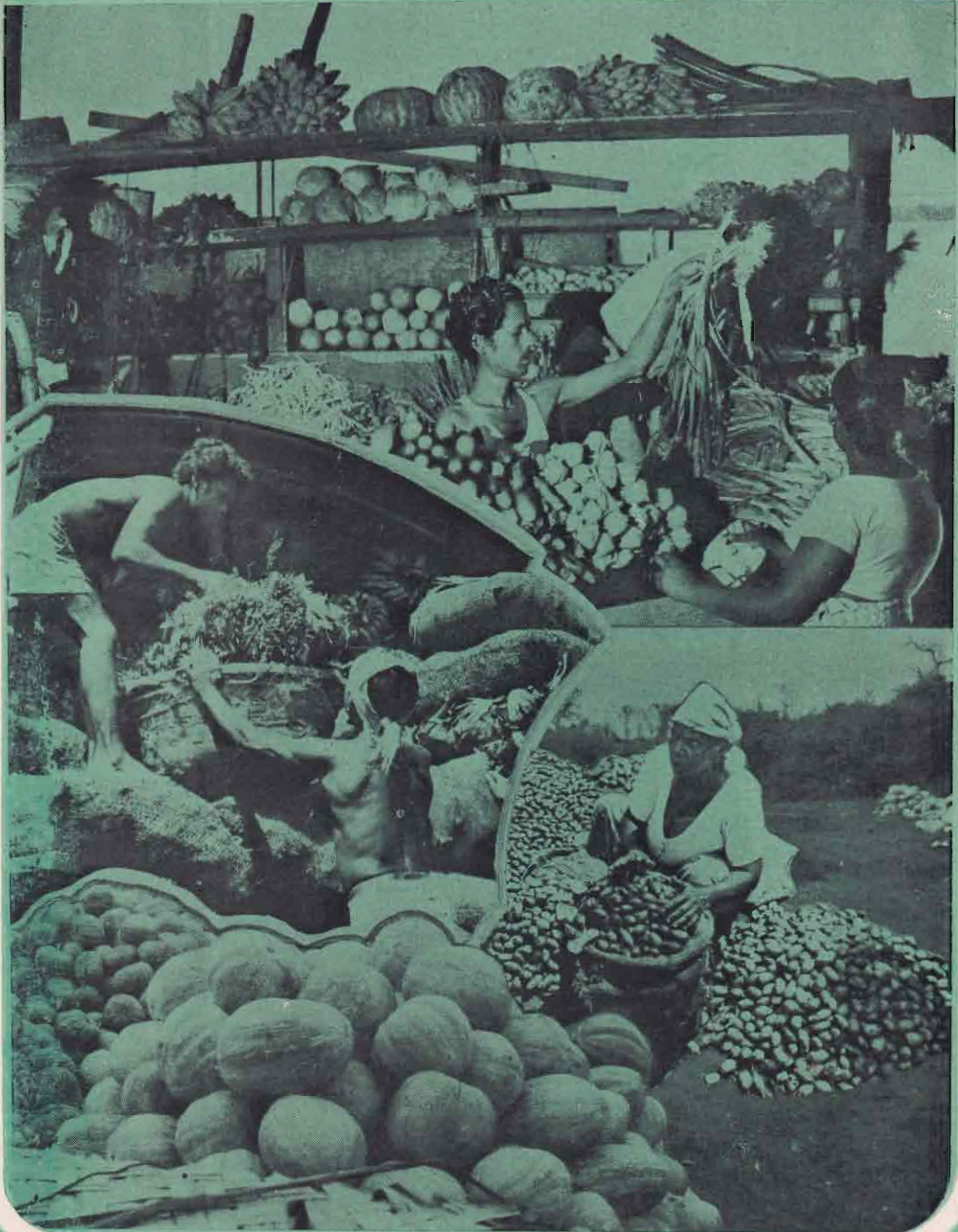

பங்குனி 1980
ஆனி

கமநலம்

இலங்கை உர யாக்கத்தின் உரக் கலவைகளைப் பிரயோகித்து

- ★ நெற் செய்கையில்,
- ★ உப உணவும் பயிர்ச்செய்கையில்,
- ★ சிறிய ஏற்றுமதிப் பயிர்ச்செய்கையில்,
- ★ வீட்டுத் தோட்டச் செய்கையில்,

அதி உயர்ந்த விளைச்சலைப் பெறுங்கள்

(வீட்டுத் தோட்டப் பரவளைக்காக 2, 5 கிலோ கிராம்
பொதிகளில் உரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.)

இலங்கை உர யாக்கம்

த.பெ. இல: 841,
காலி வீதி,
கொழும்பு - 3.

சுபீட்சப் பாதையில் வெற்றி நடைபோடும்
ஈழத்தின் மிகப் பெரிய தேசிய வங்கியான

மக்கள் வங்கி

ஈழத்து விவசாயப் பெருமக்களின் உற்ற துணையாகி
துயர் துடைக்கும் பணியில் முன்னணி வகிக்கின்றது.

மக்கள் வங்கியின்

துணை பெற்று நீங்களும் முன்னேற்றப் பாதையில்
வெற்றி நடை போடுங்கள்!

மக்கள் வங்கி

விவசாயிகளின்
உற்ற நண்பன்

கமநலம்

மலர்-7

இதழ்: 1-2
1980

கமக்காரர்களின் மத்தியில் தன்நம்பிக்கையையும், மன உறுதியையும் ஏற்படுத்தி, அவர்கள் கிராமிய நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகளில் பூரண பங்கெடுத்து, அவற்றுடன் ஏற்கனவே உள்ள தொடர்பினை மேலும் வலுப்படுத்தி நிரந்தரமானதொன்றாக்கிக் கொள்ள இச்சஞ்சிகை உதவும்.

கமநல ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவகத்தின் காலாண்டு வெளியீடு.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

3. சந்தைப்படுத்தல் திணைக்களம்
8. மன்னூரில் குழாய்க் கிணறு
12. வலகம்பாகு குளத் திட்டம்
15. வெங்காய உற்பத்தியில் யாழ்ப்பாணம் முன்னணி
16. முத்தையன்கட்டில் ஏற்று நீர்ப்பாசனம்
19. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் நீர் முகாமையும்
23. முத்தையன் கட்டுத் திட்டத்தில் நீர் முகாமை
25. முட்டை சந்தைப்படுத்தல்
28. உற்பத்தியும் சந்தைப்படுத்தலும்
29. சமையற் பகுதி
30. மகாவலி திட்டத்தின் கீழ் நீர்முகாமை

அட்டைப் படம்:
சந்தைப்படுத்தலின் பல்வேறு அம்சங்கள் சித்திரிக்கப்படுகின்றன.
புகைப்படம்: சாந்த வீரசிங்க

ஆசிரியர்கள்:

க. தில்லைநாதன்
சோ. ராமேஸ்வரன்

விலை ரூபா 1-50

வருட சந்தா ரூபா 5-00

சந்தைப்படுத்தல்

திணைக்களம்

சந்தைப்படுத்தல் திணைக்களம் 1935 ம் ஆண்டு தாபிக்கப்பட்டது. அது பின்வரும் நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது.-

* உள்ளூர் உற்பத்தியாளர் தமது கமப் பொருட்களுக்கு நியாய விலை பெறுவதற்கு உதவுவதுடன் இதன் பொருட்டு மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் வழி முறைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்

* உள்ளூர் உற்பத்தியை நியாய விலையில் விற்பனை செய்வதற்கு உறுதுணை புரிதல். உள்ளூர் உணவுப் பொருட்களின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்குச் சந்தைப்படுத்தும் வசதிகளை ஏற்படுத்தல்.

* உள்ளூர் உணவுப் பொருட்களின் பாவனையைப் பிரசித்தப்படுத்தல்.

மரக்கறி விற்பனையில் மட்டும் சந்தைப்படுத்தல் திணைக்களம் கவனம் செலுத்துவதில்லை. ஆனால், பல வேறுபட்ட விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களின் சந்தைப்படுத்தலிலும் ஈடுபட்டுள்ளது.

எனினும் திணைக்களத்தின் நடவடிக்கைகளில் மரக்கறி சந்தைப்படுத்தல் முக்கிய பங்கை வகிக்கிறது. 1942-ம் ஆண்டு நாட்டின் வெவ்வேறு பகுதிகளிலும் சேகரிப்பு நிலையங்களைத் திறந்ததன் மூலம் திணைக்களம் மரக்கறி சேகரிப்புத் திட்டத்தை ஆரம்பித்தது. தற்போது திணைக்களம் சுமார் 76 மரக்கறி சேகரிப்பு நிலையங்களைக் கொண்டுள்ள போதும் சுமார் 40 நிலையங்களே வருடம் முழுவதும் இயங்குகின்றன.

“இலங்கையில் மரக்கறி பொருளாதாரம்” என்ற விடயம் குறித்து கமநல ஆராய்ச்சிப் பயிற்சி நிறுவகம் விடய ஆய்வு ஒன்றை நடத்தியுள்ளது. இந்த ஆய்வின் போது சந்தைப்படுத்தல் திணைக்களம் எவ்வாறு இயங்குகிறது; அதன் நோக்கம் என்ன; குறைபாடுகள் எவையெவை என்பன குறித்தும், திணைக்களத்தின் சந்தைப்படுத்தல் குறித்தும் ஆராயப்பட்டன. இவற்றின் விபரங்கள் இங்கு வெளியிடப்படுகின்றன.

சந்தைப்படுத்தல் திணைக்களம் உற்பத்திப் பொருட்களை லொறிகளின் மூலம் சேகரிக்கிறது. உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து நேரடியாகப் பொருட்களை வாங்குமுடிகமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட திகதிகளில் ஏற்கனவே ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட வீதிகளில் இச்சேவை இடம் பெறுகிறது.

திணைக்களம் கொழும்பில் மொத்த விற்பனை நிலையமொன்றையும் பல சில்லறை விற்பனை நிலையங்களையும் நடத்துகிறது. நகரப் பகுதிகளில் அசை கூற்று விற்பனைச் சேவைகளையும் நடத்துகிறது.

இது தவிர, திணைக்களம் விலை நிர்ணயப் பிரிவொன்றையும் கொண்டுள்ளது. இப்பிரிவில் பொருட்களின் விலை, தன்மை ஆகியவற்றின் தரவுகள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. திணைக்களத்தின் சேகரிப்பு நிலையங்கள் உற்பத்திகளுக்கு வழங்கும் விலையை நிர்ணயிப்பதிலும் முக்கிய கவனம் செலுத்துகிறது.

திணைக்கள சந்தைப்படுத்தலின் அனுகூலங்கள்

திணைக்களம் தனது ஆரம்பகாலத்தில் மரக்கறி உற்பத்தியாளர்களுக்காகப் பல

வழிகளிலும் சேவை புரிந்தது. அவற்றைப் பின்வருமாறு கூறலாம்:-

கிராமியப் பகுதிகளில் போதியளவு சந்தைப்படுத்தும் வசதிகள் நடைமுறையில் இல்லாதபோது சந்தைப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளைக் கவனித்தது. தேக்க பருவகாலத்தில் தனிப்பட்ட வர்த்தகர்கள் போதியளவு சேவையை அளிக்காதபோது உற்பத்தியாளர்கள் தமது விற்பனைக்காக திணைக்களத்தை நாடினார்கள்.

முன் கூட்டியே ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட மார்க்கங்களில் உற்பத்திப் பொருட்களின் விலைப் பட்டியல் பல வகைகளைக் கொண்ட லொறிகள் செல்வதனால் தனிப்பட்ட வர்த்தகர்களிடமிருந்து பொருட் கொள்வனவுக்குக் கிடைக்கும் விலையைவிட அதிகளவு விலையை உற்பத்தியாளர் பெறக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருந்திருக்கும்.

உற்பத்திப் பொருட்களைச் சந்தைப்படுத்தல், தரம் நிர்ணயித்தல், பொதிப்

படுத்தல் ஆகியன சம்பந்தமாகக் கையாளப்பட வேண்டிய சரியான நடைமுறைகளைக் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு அறிவதற்கு உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஊக்கத்தை ஏற்படுத்தல்.

சந்தைப்படுத்தல் சம்பந்தமான தகவல்களைச் செய்தித் திரட்டு, வருடாந்த அறிக்கைகள் ஆகியன மூலம் பரப்புவதல்.

குறைபாடுகள்

சந்தைப்படுத்தல் திணைக்களத்தின் நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தளவில் பல குறிப்பிடத்தக்க குறைபாடுகள் ஆராய்ச்சியின்போது கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. அவையாவன:-

(1) உற்பத்தியாளர்கள் சேகரிப்பு நிலையங்களுக்குக் கொண்டு வரும் சகல மரக்கறிகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் சந்தைப்படுத்தல் திணைக்களம்

சந்தைப்படுத்தலை லங்கா கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சம்மேளனமும் (மாக் பெட்) மேற்கொள்கிறது. 'மாக் பெட்' டுக்கு சொந்தமான லெஹரியில் இருந்து சாமான்கள் இறக்கப்படுகின்றன.

கொள்வனவு செய்வதில்லை. கொழும்பில் உள்ள தலைமையகத்தின் “ஓடர்”களையே சேகரிப்பு நிலைய உத்தியோகத்தர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

(2) திணைக்களம் கிராமங்களில் உள்ள உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து உற்பத்திப் பொருட்களை நேரடியாகக் கொள்வனவு செய்வதற்குப் பதிலாகச் சில தரகர்கள் மூலம் கொள்வனவு செய்தது. தரகர்கள் மூலம் கொள்வனவை மேற்கொள்வதனால் திணைக்களம் செலவைக் குறைக்க முடிகின்ற போதிலும் அது சிறு அளவிலான உற்பத்தியாளர்களையே பாதிக்கும்.

(3) சில பகுதிகளில் திணைக்களத்தின் லொறிகள் உற்பத்தி செய்யப்படும் இடங்களுக்கோ அல்லது முன் கூட்டியே ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட மார்க்கங்கள் வழியாகவோ செல்லாததினால் மிகவும் தூரத்தில் உள்ள சேகரிப்பு நிலையத்திற்குத் தமது உற்பத்திப் பொருட்களைக் கொண்டு செல்ல வேண்டிய நிலை உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

(4) அதிக தொகையைக் கொண்ட உற்பத்தியாளர்களின் தேவையைக் கவனிக்கச் சேகரிப்பு நிலையங்களின் போக்கு வரத்து வசதிகள் போதியதாகவில்லை.

(5) திணைக்களத்தின் நேரடிக் கொள்வனவில் சில உற்பத்தியாளர்களினதும், அதிகாரிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர்களினதும் செல்வாக்குப் பிரயோகமாகிறது.

(6) தரம் குறைந்த மரக்கறிகளைத் திணைக்களம் தரகர்களிடமிருந்து கொள்வனவு செய்வதனால் பெரும்பாலும் அவற்றை ஏனைய தனிப்பட்ட வர்த்தகர்கள் நிராகரிக்கின்றனர்.

(7) பிராந்திய சேகரிப்பு நிலையங்களில் உள்ள சில உத்தியோகத்தர்கள் உற்

பத்தியாளர்களையும் திணைக்களத்தையும் ஏமாற்றி விடுகின்றனர்.

(8) சேகரிப்பு நிலையங்கள் கடைப்பிடிக்கும் நிறுவை, தர நிர்ணய முறைகளை மீட்டு உற்பத்தியாளர்கள் திருப்தி அடைவதில்லை.

(9) வர்த்தகர்கள் உற்பத்தியாளர்களுக்கு வழங்கும் விலையைவிடத் திணைக்களம் குறைவாக வழங்குகின்றது.

(10) உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான பணத்தைத் திணைக்களம் உடனடியாக உற்பத்தியாளர்களுக்கு வழங்குவதில்லை.

(11) உற்பத்தியாளர்களுக்குச் சொந்தமான கொள்கலங்களைச் சேகரிப்பு நிலை

இவை தரமான மரக்கறிகள். ஆனால், பாவனையாளர்களை அடையும்போது.....

யங்கள் உடனடியாகத் திருப்பி வழங்குவ தில்லை.

(12) சேகரிப்பு நிலையங்கள் தினசரி காலை 9 மணிக்கே திறக்கப்படுகிறது. அத் துடன் குறிப்பாக இவை அரசாங்க விடு முறைகளின்போது மூடப்பட்டிருக்கும். இவ்விடுமுறைகளின் போது மரக்கறி விநி யோகத்தில் தேக்கம் ஏற்படுகிறது. இக் காரணங்களினால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு அசௌகரியம் ஏற்படுவதுடன் தனிப்பட்ட வர்த்தகர்கள் பயன் அடைகின்றனர்.

(13) மரக்கறி உற்பத்தியாளர்களுக் காகத் திணைக்களம் எவ்வித கடன் திட்டத் தையும் கொண்டிருக்கவில்லை. இது மரக் கறி சந்தைப்படுத்தலில் திணைக்களம் குறைந்த கட்டுப்பாட்டையே கொண் டிருக்கிறது என்பதைக் குறிக்கிறது.

எனவே, மேற்சொன்ன காரணங் களுக்காகத் தரமான பொருட்களின் சேக ரிப்பு, உற்பத்தியாளர்களுக்கு வழங்கப் படும் விலை ஆகியன சம்பந்தமாகத் திணைக் களம் தனிப்பட்ட வர்த்தகர்களுடன் போட்டிபோட முடியா திருக்கின்றது. பெரும்பாலான மரக்கறி உற்பத்தியாளர் களைப் பொறுத்தளவில் சந்தைப்படுத்தல் திணைக்களமானது விலை பற்றிய தகவலை அளிக்கும் ஒரு நிறுவனமாகவே கருதப்படு கிறது. முக்கியமாகச் சந்தைப்படுத்தும் நிறுவனமாகக் கருதப்படுவதேயில்லை. 10 வருடங்களுக்கு முன் திணைக்களம் அனுப வித்த பிரசித்தம் மேற்படி குறைபாடுகளி னால் மங்கிவிட்டது.

எனினும், இந்நிலைமைக்குச் சேகரிப்பு நிலையங்களில் உள்ள உத்தியோகத்தர் களே பொறுப்பாளிகள் அல்லர். அவர் களுக்கும் சொந்தப் பிரச்சினைகள் உண்டு. இது குறித்து நடத்திய விடய ஆய்வின் போது பல தகவல்கள் வெளியாகின.

சந்தைப்படுத்தும் திணைக்களத்தின் மொத்த வியாபாரம்

விடய ஆய்வு—1

கொழும்பு (புறக்கோட்டை):--

சந்தைப்படுத்தல் திணைக்களத்தின் மொத்த விற்பனை நிலையம் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் உள்ள திணைக்களத்தின் சேகரிப்பு நிலையங்கள் மூலம் மரக்கறி களைப் பெறுகின்றது. மக்கள் சந்தை, திரிப்பொலிச் சந்தை ஆகியனவற்றுக்கும் சேகரிப்பு நிலையங்கள் நேரடியாக மரக் கறிகளை அனுப்புகின்றன. விநியோகத் தின் ஒரு பகுதி ஆஸ்பத்திரி, சிறைச்சாலை போன்ற இடங்களுக்குச் செல்கின்றது.

திணைக்களம் தங்களிடமிருந்து முத லாம் தர உற்பத்திகளையே கொள்வனவு செய்வதாகக் கிராம உற்பத்தியாளர்கள் தெரிவித்தனர். ஆனால், புறக்கோட்டை யில் உள்ள மொத்த விற்பனை நிலையத்தில் தரம் குறைந்த மரக்கறிகளே விற்பனை யாகின்றன. இது உற்பத்தியாளர் மட்டத் தில் தரக்கர்களுக்கும் திணைக்கள உத்தி யோகத்தர்களுக்கும் இடையில் உள்ள இர கசிய கொடுக்கல் வாங்கலை உறுதிப்படுத்து கிறது. மரக்கறிகள் மொத்த விற்பனை நிலையத்தை ஒரு நாள் அல்லது இரு நாள் கழிந்த பின்னரே வந்தடைகின்றன. இவற்றில் சில சந்தைப்படுத்தும் தரத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

இந்த ஆய்வின்போது 215 லொறி களையே திணைக்களம் கொண்டிருந்தது எனக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. நாடு பூரா வும் உள்ள சேகரிப்பு நிலையங்களில் இரு ந்து மரக்கறிகளைக் கொள்வனவு செய்வ தற்கும் பின்னர் இவற்றைச் சேகரிப்பு நிலையங்களைவிட அதிக தொகையைக் கொண்ட சில்லறை விற்பனை நிலையங் களுக்கு விநியோகிப்பதற்கும் இந்த லொறி கள் போதா.

புறக்கோட்டையில் திணைக்களம் தனிப் பட்ட வர்த்தகர்களுக்கு மரக்கறிகளை விற்பனை செய்வது அவதானிக்கப்பட்டது. இம் மரக்கறிகளை வர்த்தகர்கள் கூடிய லாபத்தில் விற்பனை செய்கிறார்கள்.

சந்தைக்கு வரும் மரக்கறிகளில் ஒரு சிறிய அளவையே திணைக்களம் கையாள்வதனால் தனிப்பட்ட மொத்த வியாபாரிகளுடன் அது போட்டிபோட முடியாதிருக்கிறது. ஆய்வின்போது கொழும்பு மொத்த வியாபார சந்தைக்கு வரும் மரக்கறிகளில் திணைக்களம் சுமார் 2 வீதத்தையே கையாள்வது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது.

விடய ஆய்வு - 2

கெம்பெற்றிபொல (வெலிமடை) சேகரிப்பு நிலையம்

உற்பத்தியாளர்கள் கொண்டு வரும் சகல மரக்கறிகளையும் கொள்வனவு செய்ய முடியாது எனத் திணைக்கள உத்தியோகத்தர்கள் தெரிவித்தனர். ஏனெனில் தலைமைக் காரியாலயத்தின் “ஓடர்களையே” அவர்கள் கடைப் பிடிக்க வேண்டியிருந்தது. உத்தியோகத்தர்கள் குறிப்பிட்ட தொகைக்கு மேலான, தரம் குறைந்த மரக்கறிகளைக் கொள்வனவு செய்தால் அதன் மூலம் ஏற்படும் நஷ்டத்துக்கு அவர்களே பொறுப்பாளிகளாவர்.

வெலிமடையில் உள்ள பொரலந்தை, போகஹ கும்புற சேகரிப்பு நிலையங்களில் நான்கு லொறிகளே உள்ளன. இது சகல மார்க்கங்களிலும் சேவையாற்றப் போதுமானதாக இல்லை. இதனால் திணைக்களத்தின் சேவையில் உற்பத்தியாளர்கள் அதிருப்தி கொள்கிறார்கள். உத்தியோகத்தர்கள் அடிக்கடி இடமாற்றம் பெறுவதனால் கமக்காரர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பை வைத்திருக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. சாதாரண அலுவல் நேரத்திற்குமேல் வேலை செய்யக் கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு இருப்பதனால் தேவைப்படும்போது கூட இரவில்

நேரம் கழித்து வேலை செய்ய முடியாதிருக்கிறது.

தலைமை அலுவலகம் விதிக்கும் ஒரு முறைக்கு இணங்கவே நிலையங்களில் உள்ள உத்தியோகத்தர்கள் கமக்காரர்கள் கொண்டு வரும் மரக்கறிகளின் தரத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டியுள்ளது. இது தமக்கு தொந்தரவை ஏற்படுத்துகிறது என நம்பும் கமக்காரர்கள், தமது உற்பத்தியைத் தனிப்பட்ட வர்த்தகர்களுக்கு விற்பனை செய்கிறார்கள்.

மரக்கறிகளின் விலையை உடனடியாக அதிகரிக்க முடியாத நிலை நிலையத்திற்கு இருப்பதனால் இதைப் பயன்படுத்தித் தனிப்பட்ட வர்த்தகர்கள் கூடிய விலைக்கு மரக்கறிகளைக் கொள்வனவு செய்து விடுகிறார்கள்.

சில சமயங்களில் பொதிப்படுத்தல் சாதனங்களுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்படுவதனால் தலைமை அலுவலகத்தின் உத்தரவுக்கிணங்க ஒரு சிறு தொகை மரக்கறியைக் கூட வாங்க முடியாத நிலை இந்நிலையத்திற்கு ஏற்படுகின்றது.

நிலையத்தில் சேகரிக்கப்பட்ட மரக்கறிகள் அன்றைய தினமே கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், அநுராதபுரம் போன்ற இடங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், போதியளவு வாகனங்கள் இல்லாததினால் இது கஷ்டமான காரியமாகின்றது.

போதிய பொதிப்படுத்தல் வசதி இல்லாததினால் மரக்கறிகள் பழுதடையும் நிலையும் ஏற்படுகிறது.

உத்தியோகத்தர்கள் கையாடலில் ஈடுபடுவதனால் திணைக்களம் நஷ்டமடைகிறது. ஏனைய அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள் அனுபவிக்கும் வசதிகள் தங்களுக்கு அளிக்கப்படாததினால் ஏற்படும் மனவிரக்தியினாலேயே இவர்கள் இச்செயலில் ஈடுபடுகிறார்களாம்.

மன்னூரில்

குழாய்க் கிணறு

“என்னிடம் உள்ள நான்கு குழாய்க் கிணறுகளின் காரணமாகவே என்னிடம் மொத்தமாக உள்ள 31 ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர்ச்செய்கையை எவ்வித இடையூறு மின்றி மேற்கொள்கிறேன்” எனக் கூறுகிறார் இளைப்பாறிய மாவட்ட கமத்தொழில் விரிவாக்க உத்தியோகத்தரான திரு. கே. ஸ்கந்தா.

தன்னை ஒரு கமக்காரன் என பெரு மிதத்துடன் கூறும் இவர், “நான் தான் முதன் முதலில் மன்னூர் மாவட்டத்தில் குழாய்க் கிணறு 1967ல் அறிமுகப்படுத்தினேன்” என அடக்கத்துடன் கூறுகிறார்.

மன்னூர் மாவட்டத்தில் உள்ள உயிலங்குளத்தை அடுத்துள்ள கருங்கண்டலில் தனது குடும்பத்துடன் வாழும் பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த திரு. ஸ்கந்தாவைக் குழாய்க் கிணறு குறித்து பேட்டிகண்ட போது பல உபயோகமான தகவல்களை வெளியிட்டார்.

திரு. ஸ்கந்தாவிடம் நான்கு வெவ்வேறு பகுதிகளில் நிலம் உள்ளது. இந்நான்கு இடங்களிலும் குழாய்க் கிணறுகள் உள்ளன. மொத்தமாக உள்ள 31 ஏக்கர் நிலத்தில் சுமார் 19 ஏக்கரில் நெற்செய்கையையும், 12 ஏக்கரில் மேட்டுப் பயிர்ச்செய்கையையும் மேற்கொள்கிறார்.

குழாய்க் கிணறு மூலம் எந்நேரமும் நீர் கிடைப்பதனால் இவர் பெரும்போகத்திலும், இடைப்போகத்திலும் நெற்செய்கையை மேற்கொள்கிறார். மேட்டுப் பயிர்ச்செய்கையை வருடம் பூராவும் செய்கிறார்.

பருவம் தப்பினால் பயிர்ச்செய்கை பாழடையும் என்பதில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிற திரு. ஸ்கந்தா பருவத்தை முன்னரே நிர்ணயித்து அதன்படி நடப்பவர்.

அவரைப் பொறுத்தளவில் அவர் பெரும்போகத்தை செப்தெம்பர் மூன்றாம் வாரத்தில் ஆரம்பித்துவிடுவார். ஜனவரி கடைசி வாரத்தில் பெரும்போகம் முற்றுப் பெறும். பெப்ரவரி முதல் வாரத்தில் இடைப்போகம் ஆரம்பமாகி மே மாதக் கடைசியில் முடிவடையும். சிறுபோகத்தின் போது நெற்காணிகளில் சணலை விளைவிப்பார்.

குழாய்க் கிணறுகளில் இருந்து நீரை இறைப்பதற்காக இவரிடம் நான்கு நீரிறைக்கும் இயந்திரங்கள் உள்ளன. 2 அங்குல “பம்பு” ஒன்றும், 3 அங்குல “பம்பு” கள் இரண்டும், 4 அங்குல “பம்பு” ஒன்றும் உள்ளன. ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு 2 அங்குல “பம்பு” 6 ஆயிரம் கலன் நீரையும், 3 அங்குல “பம்பு” 10 ஆயிரம் கலன் நீரையும், 4 அங்குல “பம்பு” 20 ஆயிரம் கலன் நீரையும் இறைக்கும் சக்தி கொண்டன.

மேட்டு நிலப் பயிர்ச்செய்கையைப் பொறுத்தளவில் இவர் மரக்கறிகள் உட்பட எல்லாவிதமான உப உணவுப் பயிர்ச்செய்கையிலும் ஈடுபட்டுள்ளார். மிளகாய், வெங்காயம், கௌபி, சோயா, அவரை என்று இப்பட்டியல் நீளும்.

செலவு

குழாய்க் கிணற்றிலிருந்து நீரைப் பெறுவதற்கு இவருக்கு எவ்வளவு செலவாகிறது? இக் கேள்விக்கு இவரது பதில்:-

“பெரும்போகம், இடைப் போகம் ஆகியவற்றின் போது நெற்பயிர்ச்செய்கையின் பொருட்டு மொத்தமாக உள்ள 19 ஏக்கருக்கும் 4800 ரூபா நீர் இறைப்புச் செலவாகிறது. ஒரு போகத்திற்கு 2400 ரூபா, அதாவது ஒரு ஏக்கருக்கு சுமார் 125 ரூபா மட்டுமே! என்னைப் பொறுத்தளவில் இது கணிசமான தொகை அல்ல. முத்தையன்கட்டு திட்டத்தில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு நீர் வரியாக 300 ரூபா வசூலிக்கும் போது இத்தொகை அதைவிடக் குறைவல்லவா?”

திரு. ஸ்கந்தா தனது பயிர்ச்செய்கைக் காக முழுக்கமுழுக்க குழாய் நீரை மட்டும் நம்பியிருக்கவில்லை. இவர் மழை நீரையும், அருகில் உள்ள கட்டுக்கரைக் குள நீரையும் நம்பியிருக்கிறார்.

இம் மூன்று வளங்களையும் அவர் நம்பியிருப்பதால் ஒவ்வொரு வளத்தையும் மிகவும் பிரயோசனமான முறையில் உபயோகிக்கின்றார். அவர் எவ்வாறு இவ்வளங்களை உபயோகிக்கிறார் என்பதைப் பார்ப்போம்.

பெரும்போகத்தின் போது நெற்செய்கையின் பொருட்டு நிலம் பண்படுத்தல், நாற்றுமேடை அமைத்தல் ஆகியவற்றுக்காக இவர் குழாய்க் கிணற்று நீரைப் பயன்படுத்துகிறார். பின்னர் மழை நீரையும், இறுதியில் குள நீரையும் பாவிக்கின்றார்.

இடைப்போகத்தின் போது ஆரம்பத்தில் குள நீரும் இறுதியில் குழாய்க் கிணறு நீரும் பாவிக்கப்படுகின்றது.

காரணம்

“நீங்கள் குழாய்க் கிணறு தோண்டுவதற்கும் காரணம் என்ன” என திரு. ஸ்கந்தாவிடம் கேட்டோம்.

அதற்கு அவர் சொன்னார்:-

“குழாய்க் கிணறுகள் சாதாரண கிணறுகள் போன்றவை அல்ல. சாதாரண கிணறுகள் தொடர்ச்சியாக இறைத்தால் வற்றிவிடும். ஆனால், குழாய்க் கிணறுகள்

அப்படி அல்ல. அவற்றின் மூலம் வருடம் முழுவதும் எவ்வித தடையுமின்றி நீரைப் பெறலாம். ஆரம்பத்தில் சாதாரண கிணற்றின் மூலமே பயிர்ச்செய்கையை மேற்கொண்டேன். ஆனால், நீரிறைக்கும் இயந்திரம் மூலம் இறைத்தால் ஒரு மணி நேரத்தில் நீர் வற்றிவிடும். அப்படியெனில் எவ்வாறு கமத்தை மேற்கொள்வது?

மழையையும், குளத்தையும் நம்பிகமம் செய்யலாம்தான். ஆனால், ஒரு போகத்தின் மேல் செய்வது கஷ்டம். இதை உணர்ந்துதான் குழாய்க் கிணற்றைத் தோண்டினேன்.”

“குழாய்க் கிணறு தோண்டுவதற்கு நிறையச் செலவாகியிருக்குமே”—நாம் சந்தேகத்தை எழுப்புகிறோம்.

“உண்மைதான். ஆனால், நான் பல வருடங்களுக்கு முன்னர் தோண்டியதால் கிணறு ஒன்றுக்கு பத்தாயிரம் ரூபாதான் செலவாகியது. தற்போது இத்தொகை நான்கு மடங்காகிவிட்டது” என்றார் அவர்.

அமைப்பு

குழாய்க் கிணற்றின் அமைப்புப் பற்றியும், அது இயங்கும் விதம் பற்றியும் திரு. ஸ்கந்தா விளக்கினார்.

பொதுவாகக் குழாய்க் கிணறுகள் 60 முதல் 80 அடி ஆழமானவை. இதனைத் தோண்டுவதற்கென ஓர் இயந்திரம் உள்ளது. குழாய்க் கிணற்றின் அகலம் 8 அங்குலம்தான் இருக்கும். சுமார் 20 - 25 அடி ஆழத்தில் அமைந்துள்ள கிணற்றின் மையத்திலிருந்துதான் 8 அங்குல விட்டத்தைக் கொண்ட குழாய்க் கிணறு ஆரம்பமாகிறது. இது சுமார் 40 - 60 அடி ஆழம் வரை செல்கிறது

இதன் அடிப்பாகத்தில் உள்ள ஊற்றிலிருந்து வெளியேறும் நீர் குழாயின் 15 அடி உயரம் வரை மேலெழும்பும் தன்மை கொண்டது. எனவே, இந்த நீரை வெளி

யேற்றுவதற்கு நீர் இறைக்கும் இயந்திரத் தைப் பாவிக்க வேண்டும். இந் நீரானது வாய்க்கால்கள் மூலம் வயல்களுக்கு பாய்ச் சப்பட முடியும்.

நீர் வற்றினால் - - -

“குழாய்க் கிணறு வற்றினால் நீருக்கு என்ன செய்வீர்கள்?” எனக் கேட்கிறோம்.

“அப்படியான ஒரு நிலைமை எனக்கு இது வரை ஏற்படவில்லை” என்கிறார் திரு. ஸ்கந்தா.

“கரையோரப் பகுதிகளே குழாய்க் கிணறு தோண்டுவதற்கு உசிதமானவை எனக் கூறப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன?” - இது எமது கேள்வி.

“கரையோரப் பகுதிகளின் நிலப் பகுதி முருகைக் கற்களைக் கொண்டவையாகும். ஆனால், ஏனைய பகுதிகள் அப்படியல்ல. அவை கருங்கற் பாறை அமைப்பைக் கொண்டவை. முருகைக் கற்கள் கணிசமான நுண்துளைகளைக் கொண்டவை. அத்துடன் வெறுமையான வெற்றிடத்தையும், நிலக் குடைவையும் கொண்டவை. இதனால் இக் கற்கள் நிலத்தின் கீழ் நீர்த்தேக்கம் போன்றுள்ளது. ஆனால், கருங்கற்பாறை அமைப்பைக் கொண்ட பகுதிகளில் நுண்துளைகள் குறைவானவை. இதனால் முருகைக் கற்களைக் கொண்ட ஆழ்நிலத்திலிருந்து நீரை எவ்வித தடையுமின்றிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். கருங்கற் பாறை அமைப்பைக் கொண்ட நிலத்தில் குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டினாலும் நீர் இடைக்கிடை தான் வெளியேறும்.”

இவ்வாறு திரு. ஸ்கந்தா தெரிவித்தார்.

மன்னூரில் குழாய்க் கிணறு மூலம் நீரைப் பெறும் அநேகர் நீரைப்பயிர்ச்செய்கைக்குப் பாவிப்பதில்லை. ஆனால், வேறு தேவைகளுக்காகப் பாவிக்கின்றனர் என்பதை நேரில் கண்டோம். இது பற்றி திரு. ஸ்கந்தாவிடம் வினவினோம்.

“உண்மைதான். அநேகர் குழாய்க் கிணற்று நீரை வேறு தேவைகளுக்காகப் பாவிக்கின்றனர். இதற்குக் காரணம் நீரில் உள்ள உவர்த்தன்மையாகும். இந்த உவர்த்தன்மையைப் போக்குவதற்கு இரசாயன கலவைகளைப் பாவிக்கலாம். ஆனால், இங்குள்ளவர்கள் என்ன காரணத்தினாலோ இரசாயனக் கலவைகளைப் பாவிப்பதில்லை.”

நஷ்டம்

குழாய்க் கிணற்றைப் பாவித்தும் சிலர் நெற் பயிர்ச்செய்கையில் நஷ்டமடைகின்றனர். அதற்குக் காரணம் என்ன என மெல்ல இழுத்தோம்.

திரு. ஸ்கந்தா சொல்கிறார்:-

“இதற்கு எரிபொருள் விலையேற்றம் ஒரு முக்கிய காரணம் எனலாம். நாம் இந்த எரிபொருள் பிரச்சினையைக் குறைப்பதற்கு பெரும்போக வேளாண்மையை பருவ மழைக்கு முன்பே அதாவது, அக்டோபர் 20ம் திகதியளவில் ஆரம்பித்து விடலாம். இப்படி ஆரம்பித்தால் எரிபொருள் அதிக விரயமின்றி பருவ மழையின் உதவியுடன் ஜனவரி மாத இறுதியில் அறுவடையை முடித்து விடலாம்.

பின் பெப்ரவரி மாதத்தில் இடைப்போக வேளாண்மையை பருவ மழை கழிவு நீருடன் ஆரம்பித்தால் இடைப்போக இறுதியிலேயே குழாய்க் கிணற்று நீர் தேவைப்படும். எனவே, இடைப்போகத்திலும் அதிக எரிபொருள் விரயமின்றி பயிர்களை விளைவித்து விடலாம்.

மற்றும் இம் முறைகளினால் கூலியாட்கள் மற்றும் உழவு இயந்திரம், எருதுகள் போன்றவற்றினால் ஏற்படும் காலதாமதத்தையும் தடுக்கலாம்.

ஜூன், ஜூலை, ஆகஸ்ட் மாதங்களில் சணல் போன்ற பசுந்தாள் பயிர்களைப் பயிரிட்டு நிலத்தைச் செம்மைப்படுத்தலாம்.

குழாய்க் கிணற்று நீரினால் பயிர்ச் செய்கை செய்வது நஷ்டம் எனக் கூறுபவர்கள் எனது முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி புதுப்புது முறைகளைக் கையாண்டு அமோக விளைச்சலைப் பெற்று அதிக லாபமீட்டலாம்.”

“நீங்கள் குழாய்க் கிணற்று மூலம் பெறும் நீரில் உவர்த்தன்மை ஏற்படவில்லையா”? என அவரிடம் கேட்கிறேன்.

“இல்லை” என்று கூறிய அவர், “அரசாங்க அதிகாரிகள் இது குறித்து ஒவ்வொரு மாதமும் பரிசோதனை செய்து வருகிறார்கள். இது வரை நீர் உவர்த்தன்மையாக மாறாதது என் அதிர்ஷ்டமே” என முடிக்கிறார்.

“உங்கள் விளை நிலத்தில் நீர்க்கசிவு, நீர்ப்பொசிவுப் பிரச்சினைகள் உண்டா?”—இது எங்கள் கேள்வி.

“இல்லை” என்கிறார் ஒரு சொல்லில்.

“ஒரு போகத்திற்குக் குறைந்த நீர் தேவைப்படும் பயறு, உளுந்து, எள்ளு போன்ற பயிர்களை நீங்கள் விளைவிப்பதில்லையா?”—இதுவும் எமது கேள்வி.

“இப் பயிர்களை மேட்டு நிலத்தில் செய்கிறேன். வயல் நிலத்திலும் செய்ய முடியும். சணல் முளைக்கும் இடத்தில் பயறு, உளுந்து, எள்ளு ஆகியவற்றை விளைவிக்கலாம். ஆனால், நான் இவற்றை இந் நிலத்தில் விளைவிப்பதில்லை. ஏனெனில், நான் சிறுபோக காலத்தில் அதாவது, ஜூன், ஜூலை, ஆகஸ்ட் மாதங்களில் வயலைச் சுற்றி வேலி அடைப்பதில்லை. ஏனையவர்கள் இக்காலத்தில் வேளாண்மை செய்யாததினால் வேலி அடைப்பதில்லை. இதனால் அவர்களது வயல்களுக்கு ஊடாக வரும் எருமை, மாடு போன்றவை என் விளைச்சலை அழித்து விடும்.”

திரு. ஸ்கந்தாவின பதிலில் திருப்தி கொண்ட நாம் அவரிடமிருந்து விடை பெற்றோம்.

அதிகாரியின் விளக்கம்

குழாய்க் கிணற்றைப் பாவித்தும் சிலர் நெற்பயிர்ச்செய்கையில் நஷ்டமடைகின்றனரே, இதற்குக் காரணம் என்ன என திரு. ஸ்கந்தாவிடம் கேட்ட கேள்வியை மன்னார் மாவட்ட கமத்தொழில் விரிவாக்க உத்தியோகத்தர் அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரி ஒருவரிடம் தொடுத்தோம்.

“உண்மைதான். குழாய்க் கிணற்றைக் கொண்டுள்ள சிலர் நெற்பயிர்ச்செய்கையில் நஷ்டமடைகின்றனர், இதற்குக் காரணம் நீர் உவர்த்தன்மையுள்ளதாகும்” என இவர் கூறினார்.

“உவர்த்தன்மையைப் போக்குவதற்கு ஏதும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதா?” எனக் கேட்கிறேன்.

“இது குறித்து நாம் இப்பொழுது ஆராய்ச்சி நடத்தி வருகிறோம். ஆராய்ச்சி முடிவடைந்த பின்தான் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்” என்கிறார்.

மன்னார் மாவட்டத்தில் சுமார் 125 குழாய்க்கிணறுகள் உள்ளன. இவற்றில் 20 வீத கிணறுகளே கமத்தொழில் தேவைகளுக்காகப் பாவிக்கப்படுகின்றன. 80 வீத கிணறுகள் வேறு தேவைகளுக்குப் பாவிக்கப்படுகின்றன. நீர் உவர்த்தன்மையாக உள்ளதே இதற்குக் காரணம் என்ற தகவலையும் மேற்படி அதிகாரி வெளியிட்டார்.

மன்னார் மாவட்டத்தில் குழாய்க் கிணறு 1974ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதாகவும் 1975 பெரும்போகத்தின் போது நல்ல விளைச்சல் பெறப்பட்டதாகவும், ஆனால், அதன் பின் ஒரு சிலரைத் தவிர பலர் நெற்பயிர்ச்செய்கையில் வெற்றி அடையவில்லை எனவும் இவ்வதிகாரி சொன்னார்.

வலகம்பாகு குளத் திட்டம்

“பயிர்ச் செய்கைக்குப் போதிய நீர் இருந்தால் வருடமொன்றுக்கு மூன்று போகமும் செய்யலாம். எனது அனுபவத்தைக் கொண்டு கூறுவதென்றால் ஒரு ஏக்கரில் மூன்று போகமும் பயிர்ச்செய்கையை மேற்கொண்டால் ஐந்தாறு பேரைக் கொண்ட குடும்பம் சகல வசதிகளுடனும் வாழலாம்” என்றார் வலகம்பாகுவைச் சேர்ந்த கமக்காரரான ஜி. ரண்ஹாமி.

வலகம்பாகு குளத்தையடுத்து கமத் தொழில் புரியும் இவருக்கு இங்கு ஒரே ஒரு ஏக்கர் நிலமே உள்ளது. ஐம்பது வயதான இவருக்கு ஆறு பிள்ளைகள் இருக்கின்றனர்.

வலகம்பாகு பயிர்ச்செய்கை முறைத் திட்டத்தின் கீழ் சுமார் 49 ஏக்கர் நிலம் நீர் வசதியைப் பெறுகின்றது. இத்திட்டத்தின் நீர் முகாமையை மகா இலுப்பள்ளம் ஆராய்ச்சி நிலையமே நிருவகிக்கின்றது.

எந்தெந்தக் கால கட்டத்தில் நிலத்தை உழுது பண்படுத்த வேண்டும், நெல்லை விதைக்க வேண்டும், களை பிடுங்க வேண்டும், அறுவடை செய்ய வேண்டும் என்பன போன்ற அத்தியாவசிய ஆலோசனைகளை இந்த நிலையத்தினரே வழங்குகின்றனர். அவர்களது ஆலோசனைகளுக்கு மாறாகச் செயல் புரியும் எந்தக் கமக்காரர்களுக்கும் நீர் வசதி அளிக்கப்படமாட்டாது.

வலகம்பாகு ஒரு பழைய கிராமமாகும். இங்கு வாழும் சுமார் 45 குடும்பங்களும் கமக்காரர்களே. பெரும்பாலும் இவர்

கள் யாவருக்கும் வலகம்பாகு பயிர்ச் செய்கை முறைத் திட்டத்தின் கீழ் காணிகள் உள்ளன. இரண்டு ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர், கால் ஏக்கர் என்ற வீதத்தில் இவர்களுக்குக் காணிகள் உண்டு.

நீர் முகாமை குறித்து ரண்ஹாமி யுடன் உரையாடியபோது பல தகவல்கள் வெளியாகின.

இவர் கமம் செய்யும் பகுதியில் எல்லா மாக 29 ஏக்கர் நிலம் உள்ளது இங்கு பெரும் போகம், சிறு போகம் ஆகியவற்றின்போது நெல் விளைவிக்கப்படுகிறது. இரண்டு போகத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தானிய வகைகளும் மரக்கறி வகைகளும் செய்கை பண்ணப்படுகின்றன.

பெரும்போகம் மட்டுமே

இத்திட்டம் 1976ம் ஆண்டே தொடங்கப்பட்டது. அதற்கு முன் 7 ஆண்டு காலமாக எவ்வித பயிர்ச் செய்கையுமே இப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அதற்கு முன் அதாவது 1969-ம் ஆண்டுக்கு முன் சில வருடங்களுக்கு ஒரு முறை மட்டுமே பயிர்ச் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதுவும் பெரும் போகமேயாகும்.

அதற்குக் காரணம் கமக்காரர்களிடையே நீர் முகாமை குறித்து நிலவிய அச்சமும் அறியாமையுமேயாகும்.

உண்மையைச் சொல்லப்போனால் வலகம்பாகு குளம் நிரம்பிய பின்னரே கமக்காரர்கள் நிலத்தை உழுது பண்படுத்தி

நெல்லை விதைத்தார்கள். நெற் பயிர் வளர்ந்த பின் தேவைப்படும் நீரை அவர்கள் குளத்திலிருந்து பெற்றார்கள். ஆனால், குளத்தில் அத்தருணங்களில் நீர் இல்லாத போது அவர்களது நெற்செய்கை பாழாகியது. நீர் இருந்தால் நெற் செய்கை வெற்றியளித்தது.

1976-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னரே இவர்களது கமத்தொழில் விருத்தி அடைந்தது.

ஆலோசனைகள்

இக்குளம் பயிர்ச் செய்கை ஏற்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டபின் கமக்காரர்களுக்குத் தேவையான ஆலோசனைகளைக் குறிப்பாக நீரை உபயோகிப்பதில் மகா இலுப்பள்ளம் ஆராய்ச்சி நிலையத்தினர் வழங்கினர். இவர்களது ஆலோசனைகளின் பிரகாரம் கருமமாற்றுவதனால் ஆண்டொன்றுக்கு மூன்று போகப் பயிர்ச் செய்கையை மேற்கொள்ள முடிகிறது.

பெரும் போகத்தின்போது கமக்காரர்களுக்கு நீர் வழங்கப்படுவதில்லை. ஆனால், அவர்களுக்கு அதற்கேற்ற ஆலோசனைகள் வழங்கப்படுவதனால் குளத்து நீரை நம்ப வேண்டியதில்லை. மழை நீரே போதுமானது.

ஒற்றேபர் மாதத்தில் பெய்யும் முதலாவது மழையுடன் நிலத்தை உழுது பண்படுத்துப்படி இக்கமக்காரர்கள் அறிவுறுத்தப்படுவர். அதிலிருந்து ஒரு வாரத்தின் பின்பு புழுதி விதைப்பை மேற்கொள்ளும்படியும் பணிக்கப்படுவர். அதன் பின் அறுவடைக்காலம் வரை மழை நீரை நம்பியே பயிர்ச் செய்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இடைப்பட்ட காலத்தில் நீர் தேவைப்பட்டால் மட்டுமே வழங்கப்படும். ஆனால், இதுவரை இவ்வாறான நிலைமை ஏற்படவில்லையாம்.

இக்கால கட்டத்தில் குளம் மழை நீரின் அளவு நிரம்பும் அல்லவா? இந்நீரே சிறு போகத்தின்போது பாவிக்கப்படுகிறது.

பெரும்போக அறுவடை நடந்த ஒரு வாரத்தின் பின் நிலத்தை உழுது பண்படுத்தும் வேலை ஆரம்பிக்கப்படும். அதன் பின் நெல் விதைப்பு இடம் பெறும். ஜூலை மாதமளவில் நெல் அறுவடை செய்யப்படும். சில வேளைகளில் நெற் செய்கைக்குப் பதிலாக உப உணவுப்பயிர்ச் செய்கை பண்ணப்படும்.

சிறு போகத்தின் போது நீர் தேவையான அளவு குளத்தில் இருந்து வழங்கப்படும். நீர் வழங்கும் அதிகாரம் மகா இலுப்பள்ளம் வெளிக்கள உதவியாளர்களுக்கே உண்டு. ஆகையால் அவர்கள் தேவைக்குத் தக்கபடி நீரை வழங்குவார்கள்.

சிறு போகத்தின் பின் குளத்தில் நீர் இருந்தால் தானிய வகைகளையும் மரக்கறி வகைகளையும் செய்கை பண்ணுவதற்கு நீர் வழங்கப்படும் குளத்தில் நீர் இருந்தால்- என்று கூறும்போது குளத்தில் மூன்றரை அடிக்கு மேல் நீர் இருக்க வேண்டும் என்பதையே குறிக்கிறது. மூன்றரை அடிக்குக் கீழ் இருந்தால் எவ்வித பயிர்ச் செய்கையையும் மேற்கொள்வதற்கு நீர் வழங்கப்படமாட்டாது. ஏனெனில் மூன்றரை அடிக்குக் கீழ் நீர் இருக்கும்போது அது வலகம்பாகு கிராமத்தவர்கள் தமது அன்றாட தேவைகளுக்கு, (குளிப்பதற்கு, குடிப்பதற்கு) கால் நடைகளைக் குளிப்பாட்டுவதற்கு மற்றும் தேவைகளுக்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது.

குளத்தில் நீர் இருந்து பயிர்ச் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டால் அது அடுத்த ஒற்றேபர் மாதத்திற்கு முன்பாக அறுவடை செய்யக் கூடிய நிலையில் இருக்க வேண்டும். அல்லாவிடில் பெரும் போகத்திற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்வதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது.

குறுகிய மாதப் பயிர்

பெரும்பாலும் பீஜி 34-8, 62-355 ஆகிய 3 மாத நெல்லினங்களே இங்கு பயிர்ச்

செய்கைக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. குறுகிய மாத பயிற்சி செய்கையை மேற்கொள்வதாலேயே வருடம் ஒன்றுக்கு மூன்று போகங்களை மேற்கொள்ள முடிகின்றது.

வலகம்பாகு குளத்தின் கீழ் மொத்தமாக 49 ஏக்கர் நிலம் உள்ளது, ரண்ஹாமியின் நிலம் உள்ள பகுதியில் 29 ஏக்கர் நிலம் உள்ளது அல்லவா? இப்பகுதிக்குப் பக்கத்தில் 20 ஏக்கர் நிலம் உள்ளது. ஆனால், இங்கு பெரும் போகம் மட்டுமே மேற்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது. சிறுபோகத்தின்போது 29 ஏக்கர் நிலத்திற்கு நீர் வழங்கப்பட்டு மேலதிகமாக இருந்தால் 20 ஏக்கர் பகுதிக்கு நீர் வழங்கப்படும். அச்சமயங்களில் அங்கு சிறு போகத்தை மேற்கொள்ளலாம்.

இக்குளத்தின் கீழ் செய்கை பண்ணப்படும் நெற்செய்கையின்போது சராசரியாக ஏக்கருக்கு 30 - 35 புசல் நெல்லைப் பெற முடிகின்றது. ஆனால், சில சந்தர்ப்பங்களில் 95 புசல் நெல் அறுவடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

நீர், வாய்க்கால்மூலம் ஒவ்வொரு கமக்காரனின் நிலத்துக்கும் சென்று அடைய வேண்டும் அல்லவா? அத்தருணத்தில் நீர் திருடப்படுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் அல்லவா? ஆனால், அவ்வாறான சந்தர்ப்பம் இதுவரை ஏற்படவில்லை என ரண்ஹாமி கூறுகிறார். அதற்குக் காரணம் கமக்காரர்களிடையே நிலவும் ஒற்றுமை என்கிறார் அவர்.

“உண்மையைச் சொல்லப்போனால் மகா இலுப்பள்ளம் ஆராய்ச்சி நிலையத்தினர் எமக்கு நீர் முகாமை சம்பந்தமாகத் தகுந்த ஆலோசனைகளைத் தராவிடில் இன்னும் நாம் ஒரு போகத்தையே செய்யக் கூடிய நிலையில் இருப்போம்” என ரண்ஹாமி தமது மனதில் இருந்ததை அப்படியே வெளியிட்டார்.

“மூன்று போகத்தையும் மேற்கொள்வதற்கு நீர் இருந்தால் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் இருந்து கிடைக்கும் வருவாய் மூலம் ஐந்தாறு பேரைக் கொண்ட குடும்பம் வசதியாக வாழலாம்” என அவர் கூறியது எங்கள் மனதில் பசுமையாகப் பதிந்துள்ளது.

சந்தைப்படுத்தலில் உணவு விவசாய தாபனத்தின் பங்கு

ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் சகல நாடுகளின் சந்தைப்படுத்தலின் முன்னேற்றத்திற்கு உணவு விவசாய தாபனம் உதவி வழங்கி வருகிறது.

ஏற்கனவே உணவு விவசாயப் பொருட்களின் உற்பத்தி விரிவாக்கத்திற்கே இந்த தாபனம் அதிக கவனம் செலுத்தியது.

உணவு விவசாய தாபன மகாநாட்டின் 1953, 1955 கூட்டத் தொடரில் உணவு மற்றும் விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களின் சந்தைப்படுத்தலின் தேவைக்கு இந்தத் தாபனம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என விதந்துரைக்கப்பட்டது. இத் தாபனத்தின் தொழில் நுட்ப உதவித் திட்டத்தின் கீழ் சந்தைப்படுத்தல் நிபுணர்களின் சேவைகளை அங்கத்துவ நாடுகள் பெற வேண்டும் எனவும் விதந்துரைக்கப்பட்டது.

வெங்காய உற்பத்தியிலே யாழ்ப்பாணம் முன்னணியில்

1979/80 ஆம் ஆண்டில் பம்பாய் வெங்காய உற்பத்தியில் யாழ்ப்பாண மாவட்டமே முன்னணியில் திகழ்கிறது. அத்துடன் இம்மாவட்டத்திலேயே அதிகளவு ஏக்கரில் பம்பாய் வெங்காயச் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இவ்விபரங்கள் கமத்தொழில் அபிவிருத்தி ஆராய்ச்சி அமைச்சு வெளியிட்டுள்ள 1979/80 ஆம் ஆண்டின் கமத்தொழில் நிறைவேற்றுத் திட்டத்தில் காணப்படுகின்றன.

யாழ். மாவட்டத்தில் மொத்தமாக 295 ஏக்கர்களில் விளைவிக்கப்பட்ட பம்பாய் வெங்காயம் 23840 அந்தர் உற்பத்தியைக் கொடுத்தது.

யாழ்ப்பாணத்திற்கு அடுத்ததாக பம்பாய் வெங்காய விளைச்சலில் புத்தளம், பொலனறுவை ஆகிய இரு மாவட்டங்கள் விளங்குகின்றன. இவ்விரு மாவட்டங்களிலும் முறையே 150 ஏக்கர்களில் 9 ஆயிரம் அந்தர் விளைச்சல் கிடைத்துள்ளது.

பதுளை மாவட்டமே கடைசி இடத்தை வகிக்கிறது. இங்கு 5 ஏக்கர்களில் 220 அந்தர் விளைச்சல் பெறப்பட்டுள்ளது.

கொழும்பு, கம்பஹா, களுத்துறை, காலி, மாத்தறை, கேகாலை, மொனரூகலை, மன்னார், மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, அம்பாந்தோட்டை ஆகிய மாவட்டங்களில் பம்பாய் வெங்காய செய்கை மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

சின்ன வெங்காயம்

சின்ன வெங்காய உற்பத்தியிலும் யாழ். மாவட்டமே முன்னணி வகிக்கின்றது. இங்கு 1104355 அந்தர் சின்ன வெங்காயம் உற்பத்தியாகியுள்ளது. இரண்டாவது இடத்தை முல்லைத்தீவு மாவட்டம் வகிக்கிறது. 120100 அந்தர் இங்கு விளைச்சலாகப் பெறப்பட்டுள்ளது.

கம்பஹா, களுத்துறை, கேகாலை ஆகிய மாவட்டங்களில் சி. வெங்காயச் செய்கை அறவே மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

மிளகாய்

மிளகாய் உற்பத்தியில் அநுராதபுரம் மாவட்டம் முன்னணி வகித்தது. இங்கு 145800 அந்தர் மிளகாய் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இரண்டாவது இடத்தை வகிக்கும் யாழ்ப்பாணம் மாவட்டம் 103230 அந்தர் விளைச்சலைப் பெற்றது.

களுத்துறை, கேகாலை ஆகிய இரு மாவட்டங்களிலும் மிளகாய்ச் செய்கை அறவே மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

முத்தையன்கட்டில்

ஏற்றுநீர்ப்பாசனம்

முத்தையன்கட்டு விசேட திட்டம் வெற்றி நடை போடுவதற்குக் காரணம் என்ன?

போதிய நீர்ப்பாசன வசதி கிடைப்பதே முக்கிய காரணம் என்பதை அங்கு சென்ற பின் நாம் அறிந்து கொண்டோம்.

முத்தையன்கட்டு திட்டத்தின் திட்டக் காரியாலயம் ஒட்டுசுட்டானில் உள்ளது. அங்கு நாம் திட்ட முகாமையாளர் திரு. எஸ். விங்கநாதபிள்ளையைச் சந்தித்தோம். அவர் முத்தையன்கட்டு திட்டம் பற்றியும், நீர் முகாமை பற்றியும் எங்களுடன் உரையாடினார்.

இத்திட்டம் 1967-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் வவுனியா மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சூமார் நூறு படித்த வாலிபர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

முத்தையன்கட்டுக்குளம் மிகவும் பழமையானது. எனவே, திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படும் முன் குளம் திருத்தியமைக்கப்பட்டது.

இக்குளம் 91,000 ஏக்கர் அடி நீரைக் கொண்டுள்ளது. இதில் 3100 ஏக்கர் அடி நீர் சேமிப்புக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மிகுதியான 37,900 ஏக்கர் அடி நீர் பயிர்ச் செய்கைக்கு விநியோகிக்கப்படலாம்.

குளத்தில் இருந்து விநியோகிக்கப்படும் நீரானது உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கைக்கே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். நெற் செய்கைக்கு நீர் அறவே பயன்படுத்தப்படக் கூடாது என்பதே நியதி.

திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின் ஆரம்பத்தில் எவ்வித பயிர்ச் செய்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஏனெனில் அத்தருணத்தில் காடு அழிக்கப்பட்டு கழனியாக்கப்பட்டது. படிப்படியாக நிலம் பண்படுத்தப்பட்டுப் பயிர்ச் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

நெற் செய்கை

ஆரம்பத்தில் நெற்செய்கைக்குத் தடை விதித்திருந்த போதிலும் 1971-ல் நெற் செய்கையை மேற்கொள்ள அனுமதி வழங்கப்பட்டது. ஆனால், நெற்செய்கையாளர் முழுக்க, முழுக்க மழை நீரை நம்பியே தமது நெற்செய்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும். எத்தருணத்திலும் அவர்களுக்கு நீர் வழங்கப்படமாட்டாது என்ற நியதி அங்கு கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.

இங்கு பெரும் போகத்தின்போது நெல் மட்டுமே விளைவிக்கப்பட்டது. உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால், உளுந்து, நிலக்கடலை ஆகியன சிறிய அளவில் விளைவிக்கப்பட்டன.

நிலப் பங்கீடு

திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது நூறு படித்த வாலிபர்கள் மட்டுமே இருந்தார்கள் அல்லவா? தற்போது இங்கு வவுனியா, யாழ்ப்பாணம், மன்னார் ஆகிய மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த மூவாயிரம் படித்த வாலிபர்களும், கமக்காரர்களும் உள்ளனர்.

இவர்கள் எல்லோருக்கும் மூன்று ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. மூன்று ஏக்கர் நிலத்தில் இரு ஏக்கர்களுக்கே நீர் வழங்கப்படுகிறது. வீடு அமைக்கவும், மரக்கறி, பழவகை தோட்டம் அமைக்கவும் என ஒரு ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

நீர்ப்பாசனம்

நீர்ப்பாசனம் ஏற்று நீர்ப்பாசனம் மூலமும், ஈர்ப்பு நீர்ப்பாசனம் மூலமும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அத்துடன் கிணறுகளும் நீர்ப்பாசனத்தை மேற்கொள்கின்றன.

முத்தையன்கட்டுக் குளத்திலிருந்து செல்லும் பிரதான வாய்க்கால்கள் சில பயிர் நிலமட்டத்தைவிடத் தாழ்வானவை. அதனால் தான் அவற்றினூடாகச் செல்லும் நீரை ஏற்று நீர்ப்பாசனம் மூலம் பாய்ச்ச வேண்டியுள்ளது.

முத்தையன்கட்டுத் திட்ட நீர்ப்பாசனம் இடது கரை, வலது கரை என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இடது கரையின் கீழ் மொத்தமாக 2836 ஏக்கர் நிலம் அடங்குகிறது. ஏற்று நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் கீழ் 848 ஏக்கர்களும், ஈர்ப்பு நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் கீழ் 1988 ஏக்கர்களும் உள்ளன.

வலது கரையின் கீழ் 3138 ஏக்கர் நிலம் அடங்குகிறது. இதில் ஏற்று நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் 630 ஏக்கர்களும், ஈர்ப்பு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் 2508 ஏக்கர்களும் அடங்குகின்றன.

கிணறு நீர்ப்பாசனத்தின் கீழ் 150 ஏக்கர் நிலம் அடங்குகிறது.

இத்திட்டத்தின் கீழ் மொத்தமாக 9124 ஏக்கர் நிலம் அடங்குகின்றது. இதில் 6124 ஏக்கர் நிலம் நீர் வசதிகளைக் கொண்டுள்ளது.

பயிர்ச் செய்கை

இங்கு ஒரு போகத்தின் போதே நீர் வழங்கப்படுகிறது. அதுவும் சிறு போகத்

தின் போதேயாகும். இப்பருவத்தில் முக்கியமாக மிளகாய், சின்ன வெங்காயம் போன்ற உப உணவுப் பொருட்கள் செய்கை பண்ணப்படுகிறது. பெரிய வெங்காயம், நிலக் கடலை போன்றவையும் விளைவிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், இவை சிறிய அளவிலேயே செய்கை பண்ணப்படுகிறது.

உப உணவுச் செய்கையின் காலம் பெப்ரவரி மாதத்தில் ஆரம்பமாகி ஆகஸ்டில் முற்றுப் பெறுகிறது!

பெரும் போக காலத்தில் பெய்யும் மழையின்போது சேமிக்கப்படும் நீரை சிறு போகத்தின்போது பாவிக்கப்படுகின்றது. அதனால் தான் பெரும் போகத்தின்போது எவ்வித பயிர்ச் செய்கைக்கும் நீர் வழங்கப்படுவதில்லை.

குளத்தில் இருந்து நீர் எவ்வாறு பயிர்ச் செய்கைக் காணிகளை அடைகிறது?

குளத்தில் இருந்து நீரானது இடது கரை, வலதுகரை வாய்க்கால்கள் ஊடாகச் செல்லுகிறது. இவ்வாய்க்காலே பிரதான வாய்க்கால் ஆகும். இவற்றினூடாக வரும் நீரானது நீரிறைக்கும் இயந்திரங்கள் மூலம் தொட்டிக்குள் நிரப்பப்படுகின்றன. தொட்டிகளில் இருந்து நீர் வாய்க்கால் மூலம் கம நிலங்களுக்குச் செல்கிறது. அச்சமயங்களில் நீர் தேவைக்குத் தக்கபடி பெறப்படுகிறது.

ஆலோசனை

சிறு போகத்தின்போது நீர் வழங்கப்படும் முன் ஆலோசனைச் சபை உறுப்பினர்களின் ஆலோசனை பெறப்படுகின்றது. இதன் பொருட்டு திட்ட அலுவலர்கள், ஆலோசனைச்சபை உறுப்பினர்கள் ஆகியோர்களைக் கொண்ட கூட்டமொன்று கூட்டப்படும். அக்கூட்டத்தின்போது நீரை எவர் எவருக்கு எக்கால கட்டத்தில் வழங்குவது என்பது குறித்து முடிவு எடுக்கப்படும்.

முத்தையன்கட்டுத் திட்டத்தில் மொத்தமாக 33 ஆலோசனைச் சபை உறுப்பினர்கள் உள்ளனர்.

இடதுகரை வாய்க்கால் மூலம் விநியோகிக்கப்படும் நீரானது சுமார் 12 மைல் தூரமளவுக்கும், வலதுகரை வாய்க்கால் மூலம் விநியோகிக்கப்படும் நீரானது சுமார் 7 மைல் தூரத்திற்கும் செல்கிறது.

இரண்டு ஏக்கர் நிலத்திற்கே நீர் வழங்கப்படுகிறது அல்லவா? குளத்தில் நீர் மட்டமானது வழி நீர் மட்டத்தை அடைந்தால் நீர் பயிர்ச் செய்கைக்குத் திருப்தியாகக் காணும். எனவே, 2 ஏக்கர் செய்கைக்கு ஆறு ஏக்கர் அடி நீர் வழங்கப்படும். ஆறு ஏக்கர் அடி நீர் எனக் கூறும் பொழுது ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு ஆறு அடி உயரமான நீர் தேவைப்படுகிறது என்பதே கருத்தாகும். ஆறு அடி உயரமான நீர் இரண்டு அல்லது மூன்று அங்குலம் என்ற வகையில் தேவைக்கு ஏற்ற வீதத்தில் விநியோகிக்கப்படும்.

குளத்தில் போதிய நீர் இன்மையால் நான்கு ஏக்கர் அடி நீர் மட்டம்தான் வழங்கலாம் எனக் கருதப்பட்டால் திட்ட அலுவலர்கள் ஒன்றரை ஏக்கர் காணியில் பயிர்ச் செய்கையை மேற்கொள்ளும்படி இவ்வாலிபர்களைப் பணிப்பார்கள். இதை மீறி இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர்ச் செய்கையை மேற்கொண்டாலும் ஒன்றரை ஏக்கர் நிலத்திற்கே நீர் விநியோகிக்கப்படும்.

ஏற்று நீர்ப்பாசனத்தின் பொருட்டு 39 பாரிய நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் செயல்படுகின்றன. அவற்றின் குழாய்கள் 6, 8 அங்குல விட்டங்களைக் கொண்டன.

நீர் வரி

ஈர்ப்பு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் வரும் ஒவ்வொரு ஏக்கர் நிலத்திற்கும் வருடமொன்றுக்கு 20 ரூபா நீர் வரியாக அறவிடப்படுகிறது. ஏற்று நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் கீழ் வரும் ஒவ்வொரு ஏக்கருக்கும் 300 ரூபா அறவிடப்படுகிறது.

போதியளவு நீர் விநியோகிக்கப்படாவிட்டால் சில இளைஞர்கள் தமக்கு விநியோகிக்கப்படும் நீர் போதுமானதாக இல்லை எனக் குறை கூறுவது என்னவோ உண்மை என திரு. விங்கநாதபிள்ளை கூறினார்.

உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபடுவார் பாத்தி கட்டியே தமது பயிர்களை வளர்க்கிறார்கள். எனவே, அவர்கள் பாத்தி நீரில் நிரம்ப வேண்டும் என விரும்புகிறார்கள் என திரு. விங்கநாதபிள்ளை கூறினார்.

“போதிய நீர் கிடைக்காத பொழுது அவர்கள் திருட்டுத்தனமாக நீரைப்பெற முயல்வதுண்டு. அத்தருணங்களில் பாதிக்கப்படும் செய்கையாளர்களுக்கும், இவர்களுக்கும் இடையில் சண்டை ஏற்படுவது உண்டு. சண்டை உச்சக் கட்டத்தை அடையவே அவர்கள் எம்மை நாடுவார்கள். நாம் அவர்களின் பிரச்சினைபைத் தீர்த்து வைத்து அவர்களைச் சமாதானமாக்கி வைப்போம் என்று அவர் மேலும் கூறினார்.

குளத்தில் போதியளவு நீர் இன்மையால் பயிர்ச் செய்கை அறவே மேற்கொள்ளப்படாமல் இருந்ததா என திரு. விங்கநாதபிள்ளையிடம் கேட்டோம்.

அதற்கு அவர்:-

“ஆம், 1975ல் ஏற்பட்ட கடும் வரட்சி காரணமாக நீர் அறவே விநியோகிக்கப்படவில்லை. இதனால் எந்தவித பயிர்ச் செய்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. 1976ல் போதிய நீர் இன்மையால் ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கே நீர் வழங்கப்பட்டது. இதே நேரம் 1978ல் தொடர்ச்சியான மழையின் காரணமாக 25 வீத பயிர்ச் செய்கை பாழடைந்தது” என்றார்.

பெரும்போக நெற்செய்கையின் போது சராசரியாக ஒரு ஏக்கருக்கு 45 புசல் நெல்லை அறுவடை செய்யலாம் என்ற தகவலையும் திரு. விங்கநாதபிள்ளை வெளியிட்டார். (21-ம் பக்கம் பார்க்க)

நீர்ப்பாசனத்

திட்டங்களும்

நீர் முகாமையும்

இலங்கை அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கங்களில் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதும் ஒன்றாகும். இந் நோக்கத்தினை நிறைவேற்றுவதற்காக கடந்த வருடங்களில் அரசாங்கம் கமத்தொழில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களில்—விசேடமாக பயிர் உற்பத்திக்குத் தேவையான நீர் விநியோகத் திட்டங்களில்—கணிசமான தொகையை முதலீடு செய்தது. எனினும், பெரும்பாலான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட உற்பத்தி ஊக்கமளிக்கக் கூடியதாக விளங்கவில்லை. அத்துடன் சராசரி உற்பத்தி கிடைக்கக்கூடிய அளவிலும் விட மிகவும் குறைவாக விளங்கியது. இதற்குக் கமமட்டத்திலான நீர் முகாமை ஒழுங்காக்கக் கடைப் பிடிக்கப்படாமை முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாகும்.

இலங்கையில் கம மட்டத்திலான நீர் முகாமைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வாக பின்வரும் ஆலோசனைகளைக் குறிப்பிடலாம்:-

- (1) நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மூலம் பெறும் பயன்களை அதிகரிப்பதற்கான நடைமுறைகள் கமக்காரர்

களுக்கு நன்மை பயக்கும் விதத்தில் அமைய வேண்டும்.

- (2) நீர்ப்பாசனத் திட்ட அமைப்பில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.
- (3) புதிய நீர் முகாமை நடைமுறைகளின் அறிமுகத்துடன் ஊக்கங்களும், பொருளாதார நன்மைகளும் ஒன்றாகத் திட்டமிடப்பட வேண்டும்.

பொருளாதார வளர்ச்சி

இலங்கையின் மொத்தப் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கம உற்பத்தியின் வளர்ச்சியுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளது. 1975ல் கமத்துறை மொத்த உள்நூர் உற்பத்தியில் 32.4 சத வீதத்தைக் கொண்டிருந்தது.

கமத் துறையில் நெல் உற்பத்தி முக்கிய பங்கினை வகிக்கிறது. கம உற்பத்தியில் ஈடுபடுபவர்களில் 50 சத வீதமானவர்கள் நெற்பயிர்ச்செய்கையிலேயே ஈடுபடுகிறார்கள் என மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மொத்தமாக ஏறக்குறைய 17 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் நெற்செய்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

உணவுத் தேவையின் நிமித்தம் இலங்கை அரசாங்கம் கடந்த வருடங்களில் பயிர்ச்செய்கைக்காக பெரும் பகுதி நிலத்தை ஒதுக்கியுள்ளது. அத்துடன் பல தரப்பட்ட திட்டங்களையும் நிறைவேற்றியுள்ளது.

நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்

இலங்கையில் மூன்று வகையான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.

- (1) பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்.

(2) சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்.

(3) ஏற்றுமுறை நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்.

No. 100-200 குடும்பங்கள் உள்ளன. இத் திட்டங்களின் கீழ் 4 லட்சம் ஏக்கர் நெல் வயல்கள் உள்ளன.

இந் நாட்டில் நெல் முக்கிய பயிராக இருப்பதனால் நெல் வயல்களுக்கு நீர் விநியோகிப்பதை ஒரு முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டே நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அமைந்துள்ளன. ஏற்று நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்தளவில் அவை உப உணவுப் பயிர்ச்செய்கைக்கு மட்டுமே பெருமளவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஏற்று நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்

உப உணவுப் பயிர்களின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதே ஏற்று நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் முக்கிய நோக்கமாகும். இத் திட்டங்களில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இத் திட்டங்களும் குடியேற்றத் திட்டங்களுடன் தொடர்புள்ளன. 1966ல் இத் திட்டத்தின் கீழ் 15 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்வது எனத் திட்டமிடப்பட்டது. 1972 — 1976 ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் மேலும் 68 ஆயிரம் ஏக்கர்களை அபிவிருத்தி செய்வதென எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்

பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எனக் கூறும்போது அவை பெரிய நீர்த் தேக்கங்கள் அல்லது அணைக்கட்டுத் திட்டங்களுடைய குறிக்கின்றது. இத் திட்டங்களுக்கு கமத் துறைக்கென வரவு — செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதியில் 30—40 சதவீதம் பாவிக்கப்படுகின்றது. நெல் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதும், ஈர வலயத்தில் ஜனத் தொகைப் பெருக்கத்தினால் ஏற்படும் நெருக்கடியைக் களைவதும், உலர் வலயத்தின் புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டப் பகுதிகளில் குடியேறும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதுமே பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் முக்கிய நோக்கங்களாகும். இக் காரணங்களுக்காக காணிக் குடியேற்றத்துடன் தொடர்புள்ள நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படுகிறது.

கம நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்று ஒவ்வொரு அலகு காணித்துண்டினதும் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதாகும். எனினும், பெரும்பான்மையான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் கம உற்பத்தி மிகவும் குறைவானதாகவும், சில சந்தர்ப்பங்களில் தேசிய சராசரி உற்பத்தியை விட குறைவானதாகவும் உள்ளது.

இலங்கையில் உள்ள பலதரப்பட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் உள்ள நிலத்தின் பரப்பளவை பின்வரும் அட்டவணை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

திட்டம்	ஏக்கர்கள்
பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டம்	580,000
சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டம்	400,000
ஏற்று நீர்ப்பாசனத் திட்டம்	60,000

இத் திட்டங்களின் கீழ் ஒவ்வொரு குடியேற்ற வாசிக்கும் நெற் பயிர்ச்செய்கைக்காக 3—5 ஏக்கர் நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள வயல் நிலமும், உப உணவுப் பயிர்ச்செய்கைக்காக 1—3 ஏக்கர் மேட்டு நிலமும் வழங்கப்படுகிறது.

இலங்கையின் மிகப்பழமையான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் ஒன்றான கல்லோயா அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் 1966ம் ஆண்டு சராசரி நெல் உற்பத்தி ஏக்கருக்கு 38 புசல்களாக இருந்தது. ஆனால், தேசிய சராசரி 42 புசல்களாகும்.

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்

இத் திட்டங்களின் கீழ் சிறிய நீர்த் தேக்கங்களும், அணைக்கட்டுகளும் அடங்குகின்றன. ஒவ்வொரு திட்டத்தின் கீழும்

உலர் வலயத்திலுள்ள நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் பெரும்போகத்தை விட சிறு போகத்தின் போது நெல் அறுவடை குறைவாகும் எனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முக்கிய காரணம் நீர் முகாமை சரிவரக்கடைப்பிடிக்கப்படாததேயாகும்.

பெரும்பாலான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் நீர் சரிவரப் பாவிக்கப்படுவதில்லை. வயலில் நீரைத் தேக்கி வைக்கும் பாரம்பரிய முறைகளைக் கையாள்வதும், நிலத்தை உரிய காலத்தில் பண்படுத்தாததுமே இதற்குக் காரணங்களாகும். அத்துடன் நீர் விநியோகத்தில் கட்டுப்பாடு இன்மையும் மற்றொரு காரணமாகும்.

நீரின் தேவை

பெரும்போகத்தின் போதும், சிறு போகத்தின் போதும் உலர் வலயத்தின் 4 மாத நெற்பயிரின் நீர்த்தேவை 60.6 அங்குலமாகும். ஆனால், பெரும்பாலான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் நீர்ப் பாவனை இத்தொகையைவிட அதிகளவாகும் எனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை 12—20 ஏக்கர் அடியாக விளங்கியுள்ளது. இத்திட்டப் பகுதிகளில் நீரானது வரையறுக்கப்படாத வளம் எனக் கருதப்படுகிறது.

சிறிய நீரேந்து பரப்புக்கள் மூலமும், ஏனைய நீர்த்தேக்கங்கள், ஆறுகள் ஆகியன மூலமும் நீரைப் பெறும் குளங்கள் உள்ள திட்டப் பகுதிகளில் பெரும்போக காலத்தின் போது நீரை கமத்தேவைக்கதிகமாக உபயோகிக்கின்றனர். ஆனால், சிறுபோகத்தின் போது திட்டப் பகுதியின் ஒரு பகுதிக்கே நீர் கிடைப்பதால் பெரும்போகத்தின் போது நீர்ப் பாவனையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட தாராள மனப்பான்மை கைவிடப்படுகிறது.

வாய்க்கால்களின் அருகில் உள்ள கமக்காரர்கள் தேவைக்கு அதிகமான நீரை எடுப்பதனால் வாய்க்கால்களுக்கு தூரத்தில் உள்ள கமக்காரர்களுக்குத் தேவையான

அளவு நீர் கிடைப்பதில்லை. ராஜாங்களை நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில் ஏற்கனவே நடத்தப்பட்ட ஆய்வின் போது 30 வீத கமக்காரர்கள் தமக்குப் போதியளவு நீர் கிடைப்பதில்லை எனவும், 9 வீத கமக்காரர்கள் தமக்கு அறவே பாசன நீர் கிடைப்பதில்லை எனவும் தெரிவித்துள்ளனர்.

பாரிய குடியேற்றத் திட்டங்களுள் வரும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் நிலவும் குறைபாடுகளைக் களைவதற்கான நடவடிக்கைகளை அவசரமாக எடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சிறுபோகத்தின் போது கமக்காரர்கள் போதுமான அளவு நீரைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கும்.

இலங்கையில் நீர் முகாமைப் பிரச்சினைகள் பலதரப்பட்டவை அத்துடன் சிக்கலானவையுமாகும். அவை தனிப்பட்டவை. எனினும், அவை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பானவை. இப்பிரச்சினைகள் தொழில் நுட்ப, பொருளாதார சமூகத்தன்மைகளைக் கொண்டவை. எனவே, இப்பிரச்சினைகளைக் களைவதன் மூலமே சிறந்த நீர் முகாமையை ஏற்படுத்தலாம்.

முத்தையன்கட்டில் . . .

(18-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

“நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் பழுதடையும்போது போதிய நீர் வழங்க முடியாது. அத்தருணங்களில் இளைஞர்கள் எம்மீது ஆத்திரப்படுவார்கள். இதற்கு நாம் என்ன செய்வது? ஒருமாதிரி அவர்களைச் சமாளிப்பதைத் தவிர வேறு வழி எங்களுக்கு இருப்பதில்லை” என திரு. லிங்கநாதபிள்ளை மேலும் சொன்னார்.

“பொதுவாகப் பயிர்ச்செய்கைக்குப் போதுமான நீர் வழங்கப்படுவதால் இளைஞர்கள் தமது பயிர்ச் செய்கையைத் திறம்பட மேற்கொள்ள முடிகின்றது. இதனால் அவர்கள் வாழ்க்கையின் முன்னேற்றம் அடைவதுடன் நாடு சுய உற்பத்தியில் தன்னிறைவு காண முடிகிறது” என திரு. லிங்கநாதபிள்ளை இறுதியாகக் கூறிய வார்த்தைகள் எம்மைப் பொறுத்தளவில் நூற்றுக்கு நூறு உண்மையாகும்.

மரக்கறி தேவைகள்

ஒருவரின் நாளாந்த மரக்கறி தேவைகள் குறித்து மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிறுவகம் ஆராய்ந்துள்ளது. அதன் விபரம் இங்குள்ள அட்டவணையில் தரப்பட்டுள்ளது.

வயது	இலை மரக்கறிகள் (கிராம்கள்)	பழ மரக்கறிகள் வேர்கள், கிழங்கு வகைகள் (கிராம்கள்)
குழந்தைகள் 1—2 வயது	14.38	28.75
குழந்தைகள் 3—10 வயது	28.75	57.5
ஆண்கள் 11—14 வயது	57.5	115
பெண்கள் 11—17 வயது	57.5	115
கர்ப்பிணி தாய்மார்கள்	57.5	172.5
பரா மரிக்கும் தாய்மார்கள்	57.5	172.5
வேலை பார்க்கும் பெண்கள்	57.5	115
வேலையற்றிருக்கும் பெண்கள்	28.75	86.25
வேலை பார்க்கும் ஆண்கள்	57.5	115
வேலையற்றிருக்கும் ஆண்கள்	57.5	115

முத்தையன் கட்டு திட்டத்தில் நீர் முகாமை

துண்டு. முற்று முழுதாக மழையை நம்பி வதனால் சில வேளைகளில் பயிர்ச்செய்கை பாழடைந்தும் உள்ளது. உதாரணமாகச் சொல்லப்போனால் கடந்த வருடம் நெற் செய்கை வெற்றியளித்தது. ஆனால், 1978ல் போதிய மழையின்மையால் நெற் செய்கை பாழடைந்தது. 1977ல் பெய்த தொடர்ச்சியான மழையினாலும் நெற் செய்கை பாழாகியது.

தனக்கு 1969ம் ஆண்டு முதல் நீர் கிடைப்பதாகக் கூறும் இவர் கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கும் வழங்கிய நீருக்கு நீர் வரி கட்டும்படி திட்ட அலுவலர்கள் கூறுவது போல் பணம் கட்டுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்கிறார். தாம் இத் திட்டத்திற்கு வந்தபோது இவ்விதமான வரி அறவிடப்படும் என எவரும் கூறவில்லை எனவும் இவர் தெரிவித்தார்.

“பயிர்ச்செய்கையைப் பொறுத்தளவில் எனக்கு எவ்வித பிரச்சினையும் இல்லை. தாராளமாக நீர் கிடைக்கிறது. பயிர்ச்செய்கையை வெற்றிகரமாக மேற்கொள்ள முடிகின்றது” என்று கூறுகிறார் முத்தையன்கட்டு வலதுகரையைச் சேர்ந்த ஆர். சுந்தரமூர்த்தி என்ற 28 வயது இளைஞர்.

இவருக்கு இங்கு மூன்று ஏக்கர் நிலம் உள்ளது. இரண்டு ஏக்கரில் மிளகாய், வெங்காயம் போன்ற உப உணவுப் பயிர்களை உற்பத்தி செய்கிறார். 1969ம் ஆண்டு முதல் இவர் இங்கு தங்கி வாழ்கிறார்.

ஏற்று நீர்ப்பாசனம் மூலம் இவருக்கு நீர் கிடைக்கின்றது. இவரது காணியில் கிணறு ஒன்றும் உள்ளது. இதனால் வாய்க்கால் மூலம் நீர் கிடைக்காவிட்டாலும் கிணற்று நீரை உபயோகிக்க முடிகின்றது.

இவர் பெரும் போகத்தின் போது நெற் பயிர்ச்செய்கையிலும் ஈடுபடுவ

“ஏப்ரல் மாதம் 19ம் திகதிதான் நீர் வரியைக் கட்டும்படி கூறினார்கள். நாங்கள் உடனடியாகக் கட்டவில்லை. இதனால் அவர்கள் நீர் விநியோகிப்பதை நிறுத்திவிட்டார்கள். நீரின்றி எமது பயிர் நாசமடைந்திருக்கும். நல்லவேளை என்னிடம் கிணறு இருந்ததனால் எனது பயிர் தப்பியது. இதன் பின் ஒரு வருடத்திற்கான நீர் வரியாக 300 ரூபா கட்டினேன். நீர் வழமை போல் கிடைக்கிறது” என இவ் வாலிபர் சொன்னார்.

“சில வாலிபர்களுக்கு பயிர்ச்செய்கையின் போது நஷ்டம் ஏற்படுவதுண்டு. அப்போதும் அவர்களிடம் நீர் வரியைக் கட்டும்படி கூறுவது எவ்விதத்தில் நியாயமாகும்?” என்று இவ் வாலிபர் கேள்வி தொடுத்தார்.

“உங்களுக்கு நீர் வசதி கிட்டுகிறது. இரண்டு ஏக்கர் நிலமும் உள்ளது. உப உணவுப் பயிர்ச்செய்கையையும், சில வேளைகளில் நெற்செய்கையையும் மேற்கொள்

கிறீர்கள். இவற்றின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் மூலம் உங்கள் குடும்பம் திருப்தியாக வாழ முடியுமா” என இவ் வாலி பரிடம் கேட்டேன்.

“ஓமோம், சந்தோஷமாக வாழ முடியும்” என்று கூறினார்.

அவரிடம் விடைபெற்றோம்.

சதாசிவத்தின் கூற்று:

இதே கருத்தைத்தான் என். சதாசிவம் என்ற 52 வயது கமக்காரரும் எம்மிடம் தெரிவித்தார்.

பயிர்ச்செய்கையை முறையாகச் செய்தால் ஆறு பேர் கொண்ட குடும்பம் சுகமாக வாழலாம் என இவர் தமது மனதைத் திறந்து சொன்னார்.

சதாசிவம் தனக்குக் கிடைத்திருக்கும் 2 ஏக்கர் நிலத்தில் மிளகாய், சின்ன வெங்காயம் போன்றவற்றை செய்கை பண்ணுகிறார்.

ஈர்ப்பு நீர்ப்பாசனம் மூலமே இவருக்கு நீர் கிடைக்கின்றது. தனக்கு கிடைக்கும் நீர் போதுமானதாக உள்ளது என்பது இவரது கூற்று.

ஆனால், தனது காணிக்கு அருகில் செல்லும் வாய்க்காலில் ஏற்படும் பழுதுகளைத் திருத்துவதற்கு அதிக காலம் எடுப்பதனால் தனது பயிர்ச்செய்கை நாசமடைகிறது என்பதே இவரது மனக் குமுறலாகும்.

“அண்மையில் இப்படித்தான் ஒரு வாய்க்கால் உடைந்து நீர் காணிக்குள் உட்புகுந்தது. மார்ச் மாதத்தில் வெங்காயச் செய்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், வாய்க்கால் திருத்தப்படாததினால் என்னால் வெங்காயச் செய்கையை மேற்கொள்ள முடியவில்லை. இதனால் மே மாதமே செய்கையை மேற்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது” என இவர் கூறினார்.

தனக்குப் போதியளவு நீர் கிடைக்கிறது என்பதைக் கூற இவர் மறக்கவில்லை.

உணவு முதலிடம்

உலகத்தில் உள்ள பல நாடுகளில் ஒரு குடும்பத்தின் சராசரி செலவீனங்களில் உணவே முதலிடத்தை வகிக்கிறது.

மேற்கு ஐரோப்பாவில் கூட ஒரு குடும்பத்தின் 25—40 வீத வருவாய் உணவுக்காகவே செலவிடப்படுகிறது. ரஷ்யாவில் உணவுக்காக 45 சதவீதம் செலவாகிறது. ஆனால், அமெரிக்காவில் 1950ல் 22 சதவீதத்திற்குக் குறைவாகவும், 1960ல் 20 சதவீதம் ஆகவும், 1969ல் 16 சதவீதமாகவும் உணவுக்காகச் செலவிடப்பட்டது.

முட்டை சந்தைப்படுத்தல்

‘சந்தைப்படுத்தல்’ என்பதைச் சாதாரணமாக விளக்குவதானால் ஒரு பொருள் உற்பத்தியாளர் கையிலிருந்து நுகர்வாளர் கைக்கு மாறுவதைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால், இவ்வாறு கைமாறுதற்கிடையில் அப்பொருள் ஏற்றியிறக்கப்படுதல், ஒழுங்குபடுத்தப்படுதல், தரப்படுத்தப்படுதல், சுத்தப்படுத்தப்படுதல், பதனிடப்படுதல், பண்டசாலைப் படுத்தப்படல், விளம்பரப்படுத்தப்படுதல் போன்ற பல செயற்பாடுகளுக்கு உட்பட வேண்டியிருக்கிறது.

முட்டை சீக்கிரத்தில் பழுதாகிவிடக்கூடுமாதலால் அதனைச் சற்று வேறுபட்ட விதத்தில் சந்தைப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இடப்பட்ட மூன்று வாரங்களுக்குள் முட்டை பயன்படுத்தப்பட்டுவிட வேண்டும். இதனால் உற்பத்தியாளரிடமிருந்து முட்டை நுகர்வாளரைச் சென்றடைதற்குத் துரித சந்தைப்படுத்தல் முறை அவசியமாகிறது. இப்போது இலங்கையின் வருடாந்த முட்டை உற்பத்தி ஏறக்குறைய 2 கோடி 75 இலட்சமாகும். முட்டை உற்பத்தியில் கொழும்பு மாவட்டமே முன்னிடம் வகிக்கிறது. அடுத்தாற்போல் நிற்பவை கண்டி, குருநாகலை மாவட்டங்களாகும். முட்டை உற்பத்தி பெறுதற்குத் துணையான இரண்டு முக்கிய காரணிகள் நல்ல தரமான கோழி உணவும், நல்ல இனக் குஞ்சுகளுமாகும்.

உற்பத்தி

பால், முட்டை, இறைச்சி போன்ற விஷங்குப் பதார்த்தங்களிலிருந்து மக்களின் உடல் வளர்ச்சிக்கும் வலிவுக்கும் வேண்டிய புரதச் சத்துக் கிடைக்கிறது. இவற்றுள்

முட்டைக்கும் முக்கிய இடம் உண்டு என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

இந்நாட்டின் எக்தப்பகுதியிலும் சுலபமாகக் கோழி வளர்க்கலாம். கோழி முட்டை, கோழி இறைச்சி போன்றவற்றின் உற்பத்தியைப் பெருக்கத் தீவிர நடவடிக்கை அவசியமாகிறது. மக்கள் தொகை அதிகரிப்பிற்கு ஏற்ப முட்டை, இறைச்சி உற்பத்தி பெருகவில்லை. நாள் ஒன்றுக்கு ஒருவர் பாதி முட்டையாவது உண்ண வேண்டும் என போஷாக்கு இயல் அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். இது சாத்தியப்படுத்தற்குத் தற்போதைய முட்டை உற்பத்தியைப் போன்று எட்டு மடங்கு அதிகரிக்க வேண்டும்.

நுகர்வு

இலங்கையில் ஒருவர் ஆண்டொன்றுக்குச் சராசரி 17 முட்டைகளையே உண்கிறார். வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளில் நிலைமை வேறு. அமெரிக்கா, டென்மார்க் போன்ற நாடுகளில் ஆண்டொன்றுக்கு ஒருவர் சராசரி 400 முட்டைகளையும், ஜப்பானில் 300 முட்டைகளையும் உண்கிறார். அதாவது இலங்கையரைவிட 20 மடங்கு கூடுதலான எண்ணிக்கை முட்டைகளை அந்நாடுகளில் ஒருவர் நுகர்கிறார்.

இந்நிலைக்குப் பல காரணங்கள் இங்கு உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று பொருளாதாரம் தொடர்பானது. கோழி வளர்த்து முட்டை உற்பத்தி செய்பவர்களில் பலரே அவற்றை நுகராது விற்பனை செய்து, அதனால் கிடைக்கும் பணத்தில் மற்றும் அவசியமான பொருட்களை வாங்குகின்றனர். கலாச்சார, மதக் கொள்கைகள் நிமித்தம்

பலர் முட்டை உட்கொள்வதைத் தவிர்ப்பதை மற்றொரு காரணமாகக் குறிப்பிடலாம். முட்டையின் போஷாக்குச் சக்தியை விளங்காது, அதனைவிடுத்து ஏனைய நாட்பட்ட போஷாக்குக் குறைந்த பதார்த்தங்களை நுகரும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருத்தலும் மற்றொரு காரணம். இந்நாட்டுக்கு வந்துபோகும் வெளிநாட்டவர்கள் இந்நாட்டின் முட்டை உற்பத்தியில் 3 சத வீதத்தை அல்லது எண்பதாயிரம் முட்டைகளையே நுகர்கின்றனர். உல்லாசப் பிரயாணத்தொழில் வளர்ச்சியுறும்போது இந்த எண்ணிக்கை சற்று அதிகரிக்கலாம். அதனால் முட்டை உற்பத்தியாளருக்கும் நல்ல விலை கிடைக்கலாம். இதைவிட, கேக், விஸ்கோத்து போன்றவற்றின் தயாரிப்புக்கு முழு முட்டை உற்பத்தியில் 1.5 சத வீதம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

முட்டை பொதுவாக அதன் அளவு, தோற்றம், நிறம் போன்றவற்றின் அடிப்படையிலேயே தரப்படுத்தப்படுகிறது. இவற்றைவிட, அதன் தன்மை அறியும் வழிகள் வேறு இல்லாததினால், நுகர்வோர் இவற்றை வைத்தே முட்டையின் தரத்தைக் கணிக்கின்றனர். சில நாடுகளில் முட்டை நிறுத்து விற்கப்படுகிறது.

முட்டை இலகுவில் உடைந்து விடக் கூடிய பண்டமாக இருப்பதால் அதனைப் பவுத்திரமாகப் பெட்டி, கூடைகளில் வைக்கோல், மரத்தூள், கடதாசி வெட்டுத்தூள் கள் போன்றவற்றின் நடுவிலேயே வைத்து விற்பனைக்கு அனுப்பப்பட வேண்டியுள்ளது. அப்படி இருந்தும் மொத்த முட்டை உற்பத்தியில் 5 சத வீதம் உடைவதாக அறிகிறோம்.

முட்டையை விற்பனைக்குப் பத்திரமாக எடுத்துச் செல்ல வேண்டியிருப்பதால், அதனைச் சந்தைப்படுத்துவதில் ஏற்றியிறக்கற் செலவும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பாகமாகவுள்ளது.

பண்டசாலைப்படுத்தல்

முட்டைக்கு உள்ள தேவையிலும் பார்க்க உற்பத்தி நிலைமை குறைவாகவே

இருப்பதால், இதனைப் பண்டசாலைப்படுத்தும் பிரச்சினை அவ்வளவாக எழுவதில்லை. ஆயினும், நத்தார், புதுவுருட தினம், ரம் மான் போன்ற பண்டிகைக் காலங்களில் முட்டைக்குப் பெரும் தட்டுப்பாடும், அதன் காரணமாகப் பெரும் விலை ஏற்றமும் ஏற்படுவதனால், அத்தருணத்தில் முட்டையைச் சந்தைக்கு வழங்கி விலையை நிதானப்படுத்தற்காகச் சந்தைப்படுத்தல் அபிவிருத்தித் திணைக்களம் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகை முட்டையை எப்போதும் பண்டசாலைப்படுத்தி வைக்கும். இதற்குக் குளிர்சாத்திச் சாதனம் அவசியம். மேற்குறித்த திணைக்களத்திடம் ஒரே முறையில் இரண்டு இலட்சம் முட்டைகளைப் பேணி வைக்கக் கூடிய குளிர்சாத்திச் சாதனமே உள்ளது. அதிலும் எப்போதும் கொள்ளக் கூடிய முட்டை அவ்வளவும் இருப்பதில்லை.

பெருந்தொகையான முட்டைகளைப் பண்டசாலைப்படுத்தி வைக்க முடிந்தால், அதுவே விலையைத் தழும்பவிடாது நிதானப்படுத்தத் துணையாக இருக்கும். ஆனால், அதற்கு இன்னும் தக்க வசதிகள் ஏற்படவில்லை என்றுதான் சொல்லலாம்.

சந்தைப்படுத்தல்

பொதுத்துறை, தனியார்துறை இரண்டின்மூலமாகவும் முட்டைசந்தைப்படுத்தப்படுகிறது. பொதுத்துறையின் சார்பில் சந்தைப்படுத்தல் அபிவிருத்தித் திணைக்களமே இயங்குகிறது. தனியார் துறையில் முட்டை வியாபாரத்தில் ஈடுபடும் மொத்த வியாபாரிகள், சில்லறை வியாபாரிகள், முட்டை சேர்க்கும் அங்காடி வியாபாரிகள் போன்ற பலர் உள்ளனர்.

கொழும்புச் சந்தைக்கு வரும் முட்டையில் 16 சத வீதமே சந்தைப்படுத்தல் அபிவிருத்தித் திணைக்களத்தினால் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. மிகுதி முழுவதும் தனியார்துறை வியாபாரிகளினாலேயே விற்பனை செய்யப்படுகிறது. முட்டை உற்பத்தியாளர்களில் பலர் சந்தைப்படுத்தல் திணைக்களத்திலும் பார்க்க தனியார்துறை

வியாபாரிகளுக்கு விற்கவே விரும்புகின்றனர். இதனை ஆராய்ந்தபோது பின்வரும் காரணங்கள் புலப்பட்டன.

1. சந்தைப்படுத்தல் அபிவிருத்தித் திணைக்களம் முட்டைகளைத் தரப்படுத்திக்கொள்வனவு செய்கையில், தனியார் துறையினர் தரப்படுத்தல் முறை எதுவுமின்றி உற்பத்தியாளரிடமிருந்து வாங்குகின்றனர்.
2. மேற்படி திணைக்களத்திடம் முட்டையை ஒப்படைப்பதில் ஏற்படும் தாமதம்.
3. விற்கும் முட்டைக்குமேற்படி திணைக்களத்திடமிருந்து காசு பெறுவதற்குள்ள தாமதம்.
4. ஏற்றியிறக்கக் கஷ்டம்.
5. இத்திணைக்களம் வழங்கும் குறைந்த விலை.
6. தனியார்துறை வியாபாரிகள் உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கடன், கோழித்தின் முதலியவற்றை வழங்கி உதவுவதுடன் ஏற்றியிறக்கவும் வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள்.

சந்தைத் தகவல்

சந்தைப்படுத்தலில் போட்டியும் திறனும் நிலவுதற்குத் துரித சந்தைத் தகவல் துணைபுரியும். இப்போது முட்டை விலையில் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கங்களையும் அதன் விற்பனைப் போக்கையும் பற்றிக் கிராமத்துக்கு வரும் முட்டை வியாபாரிகளிடம் இருந்தும் நகரங்களுக்குப் போய்வரும் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்துமே மக்கள் அறிய முடிகிறது. இத்தகைய தகவல்களை இன்னும் பத்திரிகைகள் மூலமாகவோ, வாடுவி மூலமாகவோ மக்கள் அறியக் கூடியதாக இல்லை. இன்றைய சந்தை நிலைபற்றிய தகவல்களை உடனுக்குடன் அறி

யத்தருவதன் மூலமும் வருங்காலச் சந்தைப் போக்கைக் குறியளவு படுத்தவின்மூலமுமே சிறந்த சந்தை அமைப்பை ஏற்படுத்தலாம். இவற்றுக்குத் துரித நம்பிக்கை வாய்ந்த செம்மையான சந்தைத் தகவல்கள் அவசியமாகும்.

சந்தைப்படுத்தற் செலவு

ஒரு பொருள் உற்பத்தியாகும் இடத்திலிருந்து ஆகக் குறைந்த செலவுடன் நுகர்வாளன் விரும்பத்தக்க நிலையில் அவனது கைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தால் அதுவே சந்தைப்படுத்தற் திறனுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. இந்நாட்டில் முட்டை பாவிப்போர் செலுத்தும் விலையில் 15 சத வீதமே முட்டையின் சந்தைப்படுத்தும் செலவாக உள்ளது எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இது மற்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

விலை நிர்ணயம்

தேவைகளையும் வழங்கலையும் பொறுத்து சாதாரண ஒரு பொருளின் விலை நிர்ணயமாகிறது. தேவை பல காரணிகளின் தாக்கத்துக்கு உட்படுகிறது. உற்பத்திச் செலவையும் ஓரளவு நியாயமான ஆதாயத்தையும் பெறக்கூடிய வகையில் விலை அமைந்தால் வழங்கல் இடையறாது நடைபெறக் கூடும். முட்டை சீக்கிரம் கெட்டுப் போகும் என்பதால் அதனைக் குறிப்பிட்ட கால எல்லையினுள் விலைப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இவ்வாறு துரிதமாக விலைப்படுத்த முனைகையில் செலவைக் கட்டி ஆதாயத்தையும் தரும் விலை கிட்டாவிட்டால் உற்பத்தி மங்கத் தொடங்கிவிடும். எனவே முட்டை உற்பத்தியாளருக்கு ஆகக் கூடிய நியாயவிலை கிடைக்கவும் அதே விலை நுகர்வாளரின் தாங்கக் கூடியதாகவும் அமையச் செய்தல் ஒரு நீண்டகால ஏற்பாடாக இருத்தல் வேண்டும்.

—அதுல சந்திரசிரி,

ஆராய்ச்சி பயிற்சி உத்தியோகத்தர்.

உற்பத்தியும்

சந்தைப்படுத்தலும்

உற்பத்தி இலாபகரமாக இருக்க வேண்டுமானால் சந்தையின் குறிப்பிட்ட தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

சந்தையில் பாவனையாளர்கள் விரும்பும் உற்பத்தியின் தரத்தையும் தன்மைகளையும் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பு உற்பத்தியாளரையே சார்ந்தது

உற்பத்தியின் தரம் குன்றாமல் இருப்பதற்கு உற்பத்தியாளர் நோய்த்தடுப்பு பூச்சிகளினால் ஏற்படும் அழிவு ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அத்துடன் உரிய காலத்தில் அறுவடை செய்யவும், சந்தையின் தேவைகளுக்கு அவற்றைத் தயார்படுத்தவும், சந்தைக்குக் கொண்டு செல்லவும் வேண்டியது அவர்களது பொறுப்புகளாகும்.

இச் செய்கைகளின் மூலம் பொருட்களின் தரம் உயர்வதுடன், பருவகால தேக்கமும் தவிர்க்கப்படுகிறது.

உற்பத்தியாளர் பாவனையாளருடன் நேரடித் தொடர்பு கொள்ளுமிடத்து பொருட்களுக்கு பாவனையாளர் எவ்வளவு தொகை வழங்கத் தயாராக இருக்கிறார் என்பதை அறியக்கூடியதாக இருக்கும்.

பாவனையாளரின் தேவையை அறியாத நிலையில் உற்பத்தியாளரின் உற்பத்திப் பொருட்களுக்குக் கிராக்கி இருக்காது

உற்பத்திப் பொருட்களின் விற்பனையில் போட்டி நிலவுமிடத்து அவற்றின் தரத்தை உயர்த்துவதில் உற்பத்தியாளர் முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

உற்பத்திப் பொருட்கள் எவ்வகையான பாவனையாளருக்கு விற்பனை செய்யப்

படுகிறது என்பதை உற்பத்தியாளரே ஆராய வேண்டும்.

சந்தையில் உற்பத்திப் பொருட்களின் தரம், அளவு ஆகியவை கவனிக்கப்படாத விடத்தும், அவற்றுக்கு அதிக கிராக்கி ஏற்படுமிடத்தும் பொருட்களின் தரத்தையும், அளவையும் உயர்த்துவதற்கு அதிக காலத்தையும், பணத்தையும் செலவிட வேண்டிய அவசியமில்லை.

சமையல் பகுதி

சுவையான உணவு வகைகளையும் ருசியான தின்பண்டங்களையும், இறக்குமதி செய்து அதிக விலையிலுள்ள கடலை, மைசூர் பருப்பு, பயறு இவைபோன்ற பொருட்களில் மட்டும்தான் செய்யலாம் எனத் தவறாகக் கணித்து நாமே நம் பணத்தை வீண் விரயப்படுத்துகிறோம். அது தவறு சகோதரிகளே!

நம் நாட்டில் பயிராகும் சோயா அவரை, உளுத்தம் பருப்பு, எள், சோளம், மரவள்ளி, இராசவள்ளி, சீனிக்கிழங்கு போன்றவற்றில் இருந்தும் பலதரப்பட்ட சுவையான உணவுகளைத் தயாரிக்கலாம்.

ஆச்சரியமாக இருக்கிறதா? தயார் பண்ணக்கூடிய உணவுகளைக் கூற ஆரம்பித்தால் இன்னும் ஆச்சரியப்படுவீர்கள்.

முதலில் எமக்கு இலகுவாகக் கிடைக்கும் சோயா அவரையை எடுத்துக் கொள்வோம். சோயா அவரையினைக் கொண்டு சோயா அவரைத் தோசை, சோயா அவரை வடை, சோயா அவரைக் கறி, சோயா சுண்டல் போன்ற பல உணவுகளைத் தயாரிக்கலாம்.

உயிர்ச்சத்து “பி” நிரம்பிய சோயா அவரையினைக் கொண்டு தயாரிக்கக் கூடிய சோயா வடையை நாம் முதலில் கவனிப்போம்.

சோயா வடை

தேவையான பொருட்கள்:

சோயா அவரை	— 1 சுண்டு
வெங்காயம்	— 15
பச்சை மிளகாய்	— 6
கறிவேப்பிலை	— சிறிதளவு
மிளகாய்த் தூள்	— சிறிதளவு
உப்பு	— தேவையான அளவு
பெருஞ்சீரகம்	— சிறிதளவு.

செய் முறை-

சோயா அவரையை ஒரு நாள் வரையில் ஊறவைத்து தோல் கழற்றிய பின்பு அரைத்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். (நன்றாக அரைத்துப் பசையாக்குதல் தவறு) பின்பு கறிவேப்பிலை, வெங்காயம், பச்சை மிளகாய் என்பவற்றைச் சிறு சிறு

துண்டுகளாக வெட்டி அதனுடன் கலந்து சிறிதளவு மிளகாய்த் தூளையும் பெருஞ்சீரகத்தையும் சேர்த்து உப்புவிட்டுப் பிசைய வேண்டும். அதன் பின்னர் தாச்சியில் அல்லது பொரிக்கும் சட்டியில் கொதிக்கும் தேங்காய் எண்ணெயில் பிசைந்த சோயா அவரையை உருண்டை உருண்டையாகத் தட்டிப் பொரித்தெடுக்க வேண்டும்.

ருசியில் எவ்வித பேதமுமின்றி கடலை வடைக்கு இணையாக நம் சோயா வடை இருப்பது கண்டு நம் இல்லத் தலைவிகள் நிச்சயம் திகைத்துப்போய் விடுவார்கள்.

இதே போன்று சோயாத் தோசையையும் நாம் தயார் செய்யலாம்.

சோயாத் தோசை

தேவையான பொருட்கள்:-

சோயா அவரை	— 1 சுண்டு
பச்சை அரிசி மா	— 1 சுண்டு
கோதுமை மா	— ½ சுண்டு
அப்பச் சோடா	— 2 மே. கரண்டி
உப்பு	— தேவையான அளவு

வெங்காயம்	— 20
செத்தல் மிளகாய்	— 15
கறிவேப்பிலை	— சிறிதளவு
கடுகு	— சிறிதளவு
பெருஞ்சீரகம்	— சிறிதளவு

செய்முறை:-

சோயா அவரையை ஊறவைத்துத் தோல் கழற்றி நன்கு அரைத்தெடுத்தல் வேண்டும். பின் அரைத்த சோயா அவரையுடன் பச்சை அரிசி மாவையும் கோதுமை மாவையும் சேர்த்து அதனுடன் அப்பச் சோடாவையும் இட்டு அளவான நீரில் பிசைந்து வைத்தல் வேண்டும்.

மா புளித்த பின்பு சிறு துண்டுகளாக நறுக்கிய வெங்காயம், செத்தல் மிளகாய், கறிவேப்பிலை என்பவற்றோடு கடுகு, பெருஞ்சீரகத்தையும் சேர்த்து பொரிக்கும் சட்டியில் தாளித்து புளித்த மாவினுள் இடவேண்டும்.

பின்னர் மாவினுள் தேவையான அளவு உப்பையும், நீரையும் சேர்த்து மாச் செறிவுடைய பதார்த்தமாக்கி (கூழான நிலையில்) தோசைக் கல்லில் வார்த்தெடுக்கலாம். இச்சோயாத் தோசை, உருந்துத் தோசையை விட மிக மென்மையாக இருக்கும்.

தயாரிப்பு: அ. விஜயராணி

மகாவலி திட்டத்தின் கீழ் நீர்முகாமை

மகாவலி திசை திருப்புத் திட்டத்தின் கீழுள்ள “எச்” பகுதி செந்நிற மண்ணையும் கருமை நிற மண்ணையும் கொண்டுள்ளது. வழமையாக கருமை நிற மண் தாழ் நிலங்களிலும், செந்நிற மண் மேட்டு நிலங்களிலும் காணப்படுகின்றன. கருமை நிற மண்ணுடன் ஒப்பிடும்போது செந்நிற மண் நீர் வெளியேற்றும் தன்மையை அதிகளவு கொண்டது.

எனவே, சாதகமான மண் - பயிர் தொடர்பை ஏற்படுத்துவதற்கான பயிர்ச் செய்கை முறைகளை மகாவலி அதிகார

மிக முக்கிய அம்சங்களாகும். எந்தவொரு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திலும் வாய்க்கால் முறை ஒழுங்காகப் பேணப்பட்டால் நீரா னது கமக்காரனின் வயலை அதன் தேவைக்கு அமையச் சென்றடையும்.

எனவே, மகாவலி திசை திருப்புத் திட்டத்தின் கீழுள்ள வாய்க்கால்களை அமைப்பதற்குக் கணிசமான அளவு ஆராய்ச்சியும் பரிசோதனையும் நடத்தப்பட்டன. ஏற்கனவே வேறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மூலம் கிடைத்த அனுபவங்கள் வாயிலாகவும் பொறியியல் முறை

மகாவலி திசை திருப்புத் திட்டத்தின் கீழுள்ள “எச்” பகுதியில் நீர் முகாமை எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்படுகிறது என்பது குறித்து கல்நாவலில் உள்ள மகாவலி அபிவிருத்தி சபை பிரதித் தல திட்ட முகாமையாளர் (நீர் முகாமை) திரு, வீரசூரியாவுடன் உரையாடிய போது அவர் கூறிய கருத்துக்களை இங்கு தருகிறோம்,

சபையே திட்டமிடுகின்றது. குறிப்பாகச் சிறு போகத்தின்போது அதிகாரிகள் செந்நிற மண்பகுதியில் மிளகாய், வெங்காயம், மரக்கறி வகைகளையும் ஏனைய பகுதிகளில் நெற்றெய்க்கையையும் மேற்கொள்ளும்படி கமக்காரர்களைப் பணிக்கின்றனர்.

வாய்க்கால்கள்

பொதுவாக நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில் வாய்க்காலும் அது செயற்படும் விதமும்

களுக்கு அமைவாகவும் வாய்க்கால்கள் அமைக்கும் முறைகள் வகுக்கப்பட்டன.

மகாவலியின் கீழ் சகல உற்பத்தி நிலமும் நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெறும் பகுதிகளாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. சகல நீர்ப்பாசனப்பகுதிகளும் பல தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன வழமையாக நீர்விநியோக வாய்க்காலும் வடிகால் அமைப்பு வாய்க்காலும் வயலின் எல்லை களாகச் செயல்படுகின்றன. ஒவ்வொரு

தொகுதியும் பிரதான வாய்க்காலுடன் இணைக்கப்பட்ட தனியான வாய்க்கால் அமைப்பைக் கொண்டது.

இத்தொகுதிகளில் சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர்கள் அல்லது 5 - 7 சிறு கிராமங்கள் அடங்கியுள்ளன. இவை மீண்டும் 30 - 50 ஏக்கர்கள் கொண்ட உத்தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. மண் நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு உத்தொகுதிகளில் மேட்டு நிலமும் நெற் காணியும் அடங்கியுள்ளன.

மூலவளத்திலிருந்து நீரைக் கொண்டு செல்லுவதற்குப் பயன்படும் வாய்க்கால் முறையானது பிரதான அணைக்கட்டு முறையிலும் விநியோக முறையிலும் முக்கியமாகத் தங்கியுள்ளது. பிரதான அணைக்கட்டிலிருந்து தான் பிரதான வாய்க்கால் ஆரம்பமாகிறது. பிரதான வாய்க்காலே நீரைக் கொண்டு செல்லும் வாய்க்கால்களில் பெரியது. வயல்வெளி வாய்க்காலுக்கு நீரை விநியோகிப்பதற்கே விநியோக வாய்க்கால்கள் உள்ளன. வயல்வெளி வாய்க்காலே வாய்க்கால் அமைப்பிலும் விநியோக அமைப்பிலும் இறுதியாகப் பாசனம் நடைபெற உதவுகிறது.

ஒவ்வொரு வயல்வெளி வாய்க்காலும் 30 - 50 ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதியை அளிக்கும். அந்தந்த வயல்களுக்கு நீரை விநியோகிப்பதற்கு வயல்வெளி வாய்க்காலிலிருந்து நீரைத் திசை திருப்ப வேண்டும். இம்முறைகளைவிட வடிகால் அமைப்பு முறையும் உள்ளது. உத்தொகுதியில் வடிகாலமைப்பு வாய்க்கால்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு வயலும் தேவைக்கு மிஞ்சிய நீரை வடிகாலமைப்பு வாய்க்கால் மூலம் வெளியேற்றலாம். இவ்வாய்க்கால்கள் ஏனைய வடிகாலமைப்பு வாய்க்கால்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

நீர் விநியோகம் மூன்று முறைகளில் அமைந்துள்ளது. அவை:-

1. பிரதான வாய்க்கால் மூலம் விநியோகம்.

2. உத்தொகுதிகளுக்குள் விநியோகம்.

3. வயல்வெளி வாய்க்கால்கள் மூலம் விநியோகம்.

நாளாந்த நீரின் விநியோகம் வாய்க்காலில் உள்ள முக்கிய கட்டுப்படுத்தும் இடங்களில் உள்ள நீரின் மட்டம், கிராமிய குளமட்டம், மழைவீழ்ச்சித் தரவு, பயிர்ச் செய்கை முறைகள் ஆகியவற்றில் தங்கியுள்ளது. நீர் தேவைகளுக்கு அமைவாக நீர் விநியோகம் மாறுபடும். அதேவேளை நீர் விநியோகம் வெவ்வேறுபட்ட பயிர்களிலும் பருவங்களிலும் தங்கியுள்ளன.

சுற்றுமுறை நீர்ப்பாசனம்

வழமையாக நீரானது வயல்களுக்குச் சுற்று முறையில் வழங்கப்படுகிறது. சுற்று முறை நீர்ப்பாசனத்தின் கீழ் நீர் வீணாவது தடுக்கப்படுகிறது. சுற்றுமுறை காலத்தின்போது ஒவ்வொரு வயல் நிலமும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தேவையான அளவு நீரைப் பெறுகின்றது. சுற்றுமுறை நீர் விநியோகம் பயிர்ச் செய்கைக் கட்டடங்களிலும் பயிர்ச் செய்கைப் பகுதிகளிலும் தங்கியுள்ளது.

நெல் வளர்ச்சியின் பலவித கட்டடங்களுக்கு ஏற்ப நீரானது தேவைப்படுவதனால் நீர்ப்பாசனம் குறித்த நேரப்படி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். நீர் முகாமையை ஒழுங்காக மேற்கொள்ள நீர்ப்பாசனம் சரிவர இடம்பெற வேண்டும்.

நீர்ப்பாசனம் குறித்து பயிர்ச் செய்கைக் குழுக் கூட்டத்தின்போதே முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. இக்கூட்டங்கள் பயிர்ச் செய்கை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பாக நடத்தப்படும். இதில் நீர்ப்பாசன, கமத் தொழில், சந்தைப்படுத்தல், கடன் வழங்கல் அதிகாரிகளும் கமக்காரர்களும் கலந்து கொள்வார்கள். நீர்ப்பாசனம் பயிர்ச்செய்கை முறைக்கு ஏற்ற விதத்திலேயே அமையும்.

பயிர்ச் செய்கைமுறை

பயிர்ச் செய்கை முறை பின்வரும் காரணங்களுக்கு அமையத் தீர்மானிக்கப் படுகிறது:-

1. நீர் விநியோகத்தின் தன்மை.
2. பயிர் உற்பத்தி இலக்கு.
3. உற்பத்திப் பருவம்.

ஒவ்வொரு பயிர்ச் செய்கைக் காலத்தின் முன்னரும் நீர் விநியோகிக்கும் திகதி, நீரின் அளவு, சுற்றுமுறை காலமும் முறையும், அறுவடை காலம் ஆகியன குறித்தும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

மகாவலியின் கீழுள்ள “எச்” பகுதியைப் பொறுத்தளவில் பெரும் போகத்தின்போது நெற்செய்கைக்குப் பின்வரும் முறையில் நீர் வழங்கப்படுகிறது.

நிலம் பண்படுத்துவதற்காக பத்து நாட்களில் 7 அங்குல நீர் வழங்கப்படும். பயிர்ச் செய்கைக் காலத்தில் மாதமொன்றுக்கு 10 அங்குல நீர் விநியோகிக்கப்படும். இது 7 நாட்களுக்கு ஒரு முறை 4 தடவைகளில் வழங்கப்படும்.

நிலத்தைப் பண்படுத்த 30 நாட்காலக் கெடு வழங்கப்படுவதுண்டு. முதல் இரு வாரங்களுக்கு 5 அங்குல நீரும் இறுதி இரு வாரங்களுக்கு 2½ அங்குல நீரும் விநியோகிக்கப்படும்.

சிறுபோகம் முற்று முழுதாக நீர்ப் பாசனத்தை நம்பியே மேற்கொள்ளப்படுகிறது. உப உணவுச் செய்கை செந்நிற மண்ணிலும் நெற் செய்கை கருமை நிற மண்ணிலும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

செந்நிற மண்ணில் நெற்பயிர்ச் செய்கையை மேற்கொள்ளக் கமக்காரர்கள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ஏனெனில் வாய்க்கால்களில் இறுதியில் உள்ள இடத்துக்கு நீர் போய்ச் சேராது என்பதே இதற்குக் காரணமாகும்.

உப உணவுச் செய்கையைப் பொறுத்தளவில் மொத்தமாக மாதமொன்றுக்கு 19 அங்குல நீர் வழங்கப்படும். நிலம் பண்படுத்தலுக்கு 2 அங்குல நீர் வழங்கப்படும். இதன்படி ஒவ்வொரு ஆறு நாளைக்கு ஒரு தடவை நீர் விநியோகிக்கப்படும்.

நீர் விநியோகம்

“எச்” பகுதியில் உள்ள நிலங்களுக்கு நீரானது கலாவெவ, கந்தலகம, தம்புலு ஓயா ஆகிய குளங்களில் இருந்து செல்கிறது. இந்நீர் பிரதான வாய்க்கால், விநியோக வாய்க்கால், வயல்வெளி வாய்க்கால் ஆகியவற்றினூடாக நிலங்களை அடைகிறது.

மேற்படி பகுதியில் நீர் விநியோகம் குறித்துப் பல நடைமுறைகள் அனுசரிக்கப்படுகின்ற போதிலும் சில எதிர் விளைவுகள் ஏற்படத்தான் செய்கின்றன:

1. சில சமயங்களில் நீரானது வாய்க்காலின் இறுதியில் உள்ள கமநிலத்தை அடைவதில்லை.

2. சில கமக்காரர்கள் நீரைத் திருடுகின்றனர்.

3. வாய்க்காலில் உள்ள நீர் கசிவுத் தன்மையால் நீர் குறிப்பிட்ட வயல்களை அடைவதில்லை.

4. நீர் முகாமையை மகாவலி அபிவிருத்திச் சபை அதிகாரிகள் சரிவர மேற்பார்வை செய்வதில்லை.

5. பயிர்ச் செய்கை முறை, நீர்ப் பாசன விநியோகம் ஆகியவற்றில் ஏற்படும் தாமதம்.

இக்காரணங்களுக்குத் தமது பயிர்ச் செய்கையை வெற்றிகரமாக மேற்கொள்ள முடியாத நிலை கமக்காரர்களுக்கு ஏற்படுகின்றது.

“ கமநலம் ”

சந்தா கூப்பன்

நான் “கமநலம்” சஞ்சிகையின் ஓராண்டு சந்தாதாரராகச் சேருவதற்கு விரும்புகிறேன். இத்துடன் ஐந்து (5/-) ரூபாவுக்கான காசுக்கட்டளையை/அஞ்சற் கட்டளையை அனுப்பி வைக்கிறேன்.

பெயர்:

விலாசம்:

.....

.....

.....

கையொப்பம்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:-

பணிப்பாளர்,

கமநல ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவகம்,

த. பெ. 1522,

114, விஜேராம மாளத்தை,

கொழும்பு - 7.

குறிப்பு: காசுக்கட்டளையில் அல்லது அஞ்சற் கட்டளையில் பணம் பெறுவாரின் பெயர் என்ற இடத்தில் கமநல ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவகம் எனக் குறிப்பிடவும்.

**PUBLICATIONS OF THE
AGRARIAN RESEARCH AND TRAINING INSTITUTE**

RESEARCH STUDY SERIES

LOCAL

1.	COTTON — The Economics of Expansion in Sri Lanka
by J. Farrington (1979)	Rs. 10.00
2.	POLICIES AND IMPLEMENTATION OF LAND REFORM
IN SELECTED VILLAGES OF SRI LANKA
by R. D. Wanigaratne, W. Goonaratna, N. Shanmugaratnam
(1979)	Rs. 15.00
3.	AN ANALYSIS OF THE PRE-MAHAWELI SITUATION IN
H ₄ & H ₅ AREAS IN KALA-OYA BASIN (1979)	Rs. 10.00
4.	FARMERS KNOWLEDGE AND PERCEPTION OF
IMPROVED TECHNOLOGY by A. M. T. Gunawardena &
M. L. Wickramasinghe (1980)	Rs. 10.00
5.	FACTORS INFLUENCING VEGETABLE PRICES A Study
of the vegetable economics in Sri Lanka by P. J. Gunawardena,
L. R. A. Chandrasiri (1980).	Rs. 20.00
6.	RAINFED FARMING IN THE DRY ZONE OF SRI LANKA
by Samad M. Goonaratne, Wickramasekera, W, Wijeratne C.M.
(1980)	Rs. 20.00
7.	AGRICULTURE AND SOCIETY IN THE LOW COUNTRY
(Sri Lanka) by Moore M. P. and Wickramasinghe G. (1980)	Rs. 35.00
8.	A STUDY OF FIVE SETTLEMENT SCHEMES PRIOR TO
IRRIGATION MODERNIZATION — PAVATKULAM
— PADAVIYA	Rs. 12.50
Rs. 10.00

OCCASIONAL PUBLICATION SERIES

9.	MANAGING THE VILLAGE ENVIRONMENT
by Moore M. P., Gamini Wickramasinghe (1978)	Rs. 3.50
10.	PERIODIC RURAL MARKET IN THE KURUNEGALA
DISTRICT (1980)	Rs. 10.00

Inquiries:

Publication Assistant,
Agrarian Research and Training Institute,
P. O. Box: 1522,
114, Wijerama Mawatha,
Colombo-7 — Sri Lanka.